

cius, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§ 18. Decernentes, eadem praeinserta capitula necnon praesentes litteras valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab omnibus, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, firmiter et inviolabiliter observari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§ 19. Quocirca venerabilibus fratribus Joanni Baptistae patriarchae Antiocheno moderno et pro tempore existenti nostro et Sedis Apostolicae in regnis Hispaniarum nuncio, et archiepiscopis et episcopis, in quorum dioecesi monasteria, domus et alia dictorum fratrum Discalceatorum loca regularia erecta et instituta sunt, et pro tempore erigi et institui contigerit, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorundem fratrum Discalceatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ fratres Discalceatos praedictos praemissorum commodo et effectu pacifice frui et gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quomodolibet molestari vel perturbari.

Contravenientium poenae.

§ 20. Contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non ob-

stantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ vel quavis firmitate roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis.

§ 21. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, viii iulii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 8 iulii 1627, pontif. anno IV.

CCLI.

Committitur collectori spoliatorum in regno Portugalliae, ut officiales camerae Ulyssiponensis absolvat a censuris in quas incurrerant ob exacta ab ecclesiasticis nonnulla vectigalia ad derivandam aquam in Urbem, in alios vero usus impensa.

Venerabili fratri Laurentio episcopo Hieracensi, moderno et pro tempore existenti iurium et spoliatorum camerae apostolicae in Portugalliae et Algarbiorum regnis collectori generali,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii praesidens et officiales camerae

Officium camerae Ulyssiponensis praesides.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

civitatis Ulixbonensis, quod ipsi, provide considerantes, civitatem praedictam, quae numeroso admodum populo referta existit, aquarum dulcium et fontium penuriâ non mediocriter laborare, et aquam ad eandem civitatem non nisi e locis ab eâ multum distantibus derivari posse; communitatis vero et hominum eiusdem civitatis facultates gravibus expensis attritas esse, ac gravioribus propterea subeundis minime suppetere; habitis prius desuper variis tractatibus, cum expensas huiusmodi nullâ aliâ faciliore ratione, ac minori communitatis et hominum praedictorum incommodo fieri posse iudicarent, gabellam unius regalis monetae illarum partium, valoris autem unius quaterni circiter monetae romanae, super qualibet librâ carnis, necnon dimidii regalis huiusmodi super qualibet vini, quod in cauponis venditur, mensurâ foglietta vulgo nuncupatâ, per carnes et vinum euentes, tam ecclesiasticos quam seculares, persolvendam imposuerunt, impositamque nonnullorum annorum spatio exegerunt, et ex eiusdem gabellae pecuniis certam aquae quantitatem, sed non eam, quae sublevandis communitatis, civitatis et hominum praedictorum necessitatibus satis esset, in eandem civitatem derivari curarunt. Unde, cum pecunias, quae ex continuatâ dictae gabellae exactione provenerant, in residuae atque necessariae aquae derivationem erogare decrevissent; aliâ vero ex parte animo revolverent clarae memoriae Philippum III Hispaniarum regem catholicum, qui de anno MDCXIX iter in Portugalliae regnum pro felici ipsius statu, gubernio, atque regimine suscepit, pro defensione fidei catholicae, necnon obedientiae erga Romanam Ecclesiam in omnibus regnis atque ditionibus suis conservatione, adeo magnos sumptus fecisse, ut non solum ordinarios et extraordinarios regnorum suorum, sed etiam patri-

monii sui regalis redditus, omniaque illorum aeraria fere assumpsisset; insuper diversas nationes religionis catholicae inimicas non solum omnia dicti regni maria infesta reddidisse, multos christifideles in miserabilem servitute abducere, et pro earum redemptione ingentem pecuniarum vim e dictâ civitate extrahi, verum etiam susceptâ a multis annis citra in Indias orientales navigatione, ingentique navium multitudine comparatâ, nonnullas arces et propugnacula in diversis Indiarum praedictarum partibus occupasse sive construxisse et animum ad alia occupanda adiacere, neque eas tot classes et arma, tam in eisdem Indiarum, quam regni praedicti partibus, cum immensis etiam patrimonii charissimi in Christo filii nostri Philippi IV, Hispaniarum regis catholici, impensis ad hunc finem instructa debellare potuisse; immo illas praevaluisse praesertim post occupatum a Persis eorundem nationum auxilio suffultis propugnaculum Ormusii, ita ut, nisi de aliquâ subventione eidem Philippo IV regi provideretur, evidentissimum periculum adesset, ne cetera eiusdem Philippi IV regis propugnacula et loca ibi existentia amitterentur; his et aliis similibus urgentibus causis fidei catholicae defensionem et propagationem concernentibus permoti, unum ducentorum et octuaginta millium Philippo III, et aliud ducentorum millium scutorum monetae dicti regni servitia sive donativa nuncupata Philippo IV regibus praedictis, tam ex pecuniis dictae gabellae, quam ex quorundam censuum viros vulgo nuncupatorum super fructibus dictae gabellae per eosdem praesidentem et officiales venditione conflata obtulerunt et concesserunt, censuras et poenas ecclesiasticas per sacros canones, et conciliorum generalium necnon Bullae in die Coene Domini legi solitae dispositionem, contra gabellas a personis eccle-

siasticis quoquo modo exigentes inflictas damnabiliter incurrendo.

Commissio, de qua in rubrica.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, aquae praedictae in dictam civitatem derivatio non modo laicorum sed etiam ecclesiasticorum usibus inseruiat, ac propterea praesidens ac officiales praedicti nobis humiliter supplicari fecerint, ut sibi de absolutionis beneficio in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur: nos igitur, praesidentis et officialium praedictorum conscientiarum quieti, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut praesidentem et officiales praedictos, et quoscumque alios, si hoc a te humiliter petierint, impositâ illis et eorum cuilibet arbitrio tuo poenitentia salutari, et aliis iniunctis iniungendis, et dummodo a similibus de cetero abstineant, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, per eos et eorum quemlibet praemissorum occasione usque ad diem publicationis praesentium quomodolibet incurris, auctoritate nostrâ absolvas et totaliter liberes, illisque dictas poenas ac pecunias ad quamcumque summam ascendentes, ab ecclesiasticis ex dictâ gabella per eosdem praesidentem et officiales et alios praedictos quomodolibet exactas, gratiose remittas et condones, eosque in

pristinum, et eum, in quo, antequam praemissa emanarent, quomodolibet erant, statum restituas, reponas et plenarie reintegres, sive ad eiusdem praesidentis supplicationem, sive officialium et aliorum praedictorum tibi faciendam, facultatem huiusmodi, vicesque tuas in praemissis quibusvis confessariis idoneis ubilibet existentibus et ab Ordinariis locorum approbatis, modo et formâ similibus, communices et subdeleges.

§ 3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV iulii MDCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 iulii 1627, pontif. an. IV.

CCLII.

Commissio eidem collectori permittendi impositionem vectigalis etiam ecclesiasticis super aquâ dulci Ulyssiponem inducenda².

Venerabili fratri Laurentio episcopo Hieracensi moderno et pro tempore existenti iurium et spoliurum camerae apostolicae debitorum in Portugalliae et Algarbiorum regnis collectori generali,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Hodie pro parte dilectorum filiorum praesidentis et officialium camerae civitatis Ulyxbonensis nobis exposito, quod ipsi, provide considerantes, civitatem praedictam numero admodum populo referatam aquarum dulcium et fontium penuria non mediocriter laborare, et aquam ad eandem civitatem non nisi e locis ab eâ

¹ Aptius lege nomine pro sive, ut infra pagina 572 a (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

multum distantibus derivari posse; civitatis vero et hominum eiusdem civitatis facultates gravibus expensis attritas esse, ac gravioribus propterea subeundis minime suppetere; habitis prius desuper variis tractatibus, cum expensas huiusmodi nullâ aliâ faciliore ratione ac minori civitatis et hominum praedictorum incommodo fieri posse iudicarent, gabellam unius regalis monetae illarum partium, valoris autem unius quaterni circiter monetae romanae, super qualibet librâ carnis, necnon dimidii regalis huiusmodi super qualibet vini, quod in cauponis venditur, mensurâ *foglietta* vulgo nuncupatâ, per carnes et vinum ementes, tam ecclesiasticos quam seculares, persolvendam imposuerunt, impositamque nonnullorum annorum spatio exegerunt, et ex eiusdem gabellae pecuniis certam aquae quantitatem, sed non eam quae sublevandis civitatis et hominum praedictorum necessitatibus satis esset, in eandem civitatem derivari curarunt; unde, cum pecunias, quae ex continuatâ dictae gabellae exactione provenerant, in residuae, atque necessariae aquae huiusmodi derivationem erogare decrevissent; aliâ vero ex parte animo revolverent clarae memoriae Philippum III Hispaniarum regem catholicum, qui de anno MDCXIX iter in Portugalliae regnum pro felici ipsius statu, gubernio, atque regimine susceperat, pro defensione fidei catholicae, necnon obedientiae erga Romanam Ecclesiam in omnibus regnis atque ditionibus suis conservatione, adeo magnos sumptus fecisse, ut non solum ordinarios et extraordinarios regnum suorum, sed etiam patrimonii sui regalis redditus, omniaque illorum acria fere absumpsissent¹; insuper diversas nationes religionis catholicae inimicas non solum omnia dicti regni maria infesta reddidisse, multos christifideles in miserabili

lem servitute adducere, et pro earum redemptione ingentem pecuniarum vim e dictâ civitate extrahi, verum etiam susceptâ a multis annis citra in Indias orientales navigatione, ingentique navium multitudine comparatâ, nonnullas arces et propugnacula in diversis Indiarum praedictarum partibus occupasse, sive construxisse, et animum ad alia occupanda adiacere; neque eas tot classes et arma, tam in eisdem Indiarum, quam regni praedicti partibus, cum immensis etiam patrimonii charissimi in Christo filii nostri Philippi IV Hispaniarum regis catholici impensis ad hunc finem instructa debellare potuisse, immo illas praevaluisse, praesertim post occupatum a Persis earumdem nationum auxilio suffultis propugnaculum Ormutii, ita ut, nisi de aliquâ subventione eidem Philippo IV regi provideretur, evidentissimum periculum adesset, ne cetera eiusdem Philippi IV regis propugnacula et loca ibi existentia amitterentur; his et aliis similibus urgentibus causis fidei catholicae defensionem et propagationem concernentibus permoti, unum ducentorum et octoginta millium Philippo III et aliud ducentorum millium scutorum monetae dicti regni servitia sive donativa nuncupata Philippo IV regibus praedictis, tam ex pecuniis dictae gabellae, quam ex quorundam censuum *iuros* vulgo nuncupatorum super fructibus dictae gabellae per eosdem praesidentes et officiales venditione conflata obtulerunt et concesserunt, censuras et poenas ecclesiasticas per sacros canones et conciliorum generalium necnon Bullae in die Coenae Domini legi solitae dispositionem contra gabellas a personis ecclesiasticis quoquo modo exigentes inflictas damnabiliter incurrendo:

§ 2. Nos, praesidentis et officialium praedictorum supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, fraternitati tuae per alias nostras in simili formâ

¹ Ut supra pag. 569 b lege *absumpsisset* (R. T.).

Obstantium derogatio.

Ea refert, quae in praecedenti constitutione sancita sunt.

Brevis expeditas litteras commisimus et et mandavimus, ut praesidentem et officiales praedictos et quoscumque alios, si hoc a te humiliter petiissent, imposita illis et eorum cuilibet arbitrio tuo poenitentia salutari et aliis iniunctis iniungendis, et dummodo a similibus de cetero abstinerent, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, per eos et eorum quemlibet praemissorum occasione usque ad diem publicationis litterarum praedictarum quomodolibet incursis, auctoritate nostra absolveres et totaliter liberares, illisque dictas poenas ac pecunias ad quamcumque summam ascendentes, ab ecclesiasticis ex dicta gabella per eosdem praesidentem et officiales, aliosque praedictos quomodolibet exactas, gratiose remitteres et condonares, cosque in pristinum et eum, in quo, antequam praemissa committerent, quomodolibet erant, statum restitueres, reponeres et plenarie reintegreres, sive ad eiusdem praesidentis supplicationem, nomine officialium et aliorum praedictorum tibi faciendam, facultatem huiusmodi, vicesque tuas in praemissis quibusvis confessariis idoneis ubilibet existentibus et ab Ordinariis locorum approbatis, modo et forma similibus, communicares et subdelegares, et alias, prout in dictis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Commissio, de qua in rubrica.

§ 2. Cum autem, sicut praesidens et officiales praedicti nobis denuo exponi fecerunt, aqua in eandem civitatem hucusque derivata non eius est quantitatis, quae sublevandis communitatis et hominum praedictorum necessitatibus sufficiat, ipsius vero aquae derivatio non modo laicorum sed etiam ecclesiasticorum usus inserviat, et propterea, quod non solum census praedictos extinguere, sed

1 Potius legerem ut loco quod (R. T.).

etiam residuam aquae quantitatem ad sublevandas necessitates huiusmodi requisitas in eandem civitatem derivare valeant, gabellam praedictam modo et forma praemissis de novo imponere, eamque ad effectus praedictos exigere posse desiderent, si nostra ad id sibi licentia suffragetur et facultas: nos, praesidentem et officiales praedictos amplioribus favoribus et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet inodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus etiam eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tibi per praesentes committimus et mandamus, ut de praemissis te diligenter informes, et si per informationem eandem preces veritate niti repereris, super quo conscientiam tuam oneramus, praesidenti et officialibus praedictis, ut pro extinguendis censibus huiusmodi, ac residuae aquae praedictae quantitate in dictam civitatem derivanda, gabellam praedictam de novo imponere, illamque etiam a personis ecclesiasticis tam regularibus quam secularibus, cuiuscumque status, gradus et conditionis existant, absque ullo conscientiae scrupulo, aut censurarum et poenarum ecclesiasticarum incursu, ut praefertur, exigere, pecuniasque, ex eadem gabella proventuras, in eorundem censuum extinctionem in primis et ante omnia, ac deinde, per tempus tibi benevisum dumtaxat, residuae aquae huiusmodi, ad sublevandas necessitates, ut praefertur, requisitae, derivationem, et non alios usus, convertere et erogare libere et licite valeant, licentiam et facultatem auctoritate nostra concedas.

Derogatio contrariorum.

§ 3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Mandatum ne pecuniae colligendae in alios usus distrahan- tur.

§ 4. Volumus autem, quod pecuniae, ab ecclesiasticis praedictis ratione dictae gabellae verisimiliter exigendae, penes personam fide et facultatibus idoneam, a praesidente et officialibus praedictis eligendam, et ab eodem collectore probandam, omnino deponantur, quodque persona sic electa de pecuniis huiusmodi, ad effectum eisdem census extinguendi et praedictam residuae aquae quantitatem in dictam civitatem derivandi, numerando, praesidens vero et officiales de illas in alios usus non erogando sub poena nullitatis praesentis, necnon excommunicationis tam ab ipsa persona, quam ab aliis, qui pecunias huiusmodi in alios quam praedictos usus erogaverint, ipso facto incurrendae, solitum praestent in manibus tuis iuramentum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv iulii MDCXXVII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 15 iulii 1627, pontif. anno iv.

CCLIII.

Revocatio reservationum pensionum perpetuarum super beneficiis ecclesiasticis ad collegiorum et piorum locorum favorem factarum et indultorum imponendi pensiones etiam temporales quibusvis concessorum.

Causae huius Constitutionis.

Sanctissimus D. N. Urbanus divina providentia Papa VIII, qui pridem, benefi-

1 De pensionibus, ultra disposita a sacris canonibus et a Concilio Tridentino, scias a Pio V fuisse revocatas facultates transferendi pensiones quibuscumque militibus concessas, ut in sua Constit. xcii, *Sacrosanctum*, tom. vii, pag. 709. Quomodo vero, et quando super ecclesiarum fructibus pensiones reservari possint definivit Leo X in Const. viii, *Supernae*, tom. v, pag. 604.

ciorum ecclesiasticorum conservationi et exonerationi consultum volens, uniones beneficiorum huiusmodi, praeterquam in certos casus factas, necnon facultates transferendi pensiones, quae effectum integraliter sortitae non essent, pro summa quae medietatem veri valoris fructuum beneficiorum, super quibus pensiones huiusmodi impositae forent, excederet¹, specialibus desuper editis regulis revocavit, libertati eorundem beneficiorum plenius prospicere et quod in antiquorum onerum moderatione praecavit, multo fortius in novorum impositione avertere cupiens:

§ 1. Quasumque reservationes pensionum perpetuarum super fructibus certis vel incertis quorumvis beneficiorum, non tamen iurispatronatus laicalis existentium, etiam in favorem quorumcumque collegiorum, capitulorum, universitatum, locorum et beneficiorum, etiam per sanctae Romanae Ecclesiae cardinales obtentorum, etiam apostolica auctoritate, non tamen pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione collegiorum et aliorum piorum et religiosorum locorum, ad fidei catholicae defensionem et propagationem bonarumque artium cultum institutorum, factas, quae sum necdum sortitae sunt effectum;

Revocatio facultatum reservationum pensionum perpetuarum.

§ 2. Necnon omnes et quascumque facultates, indulta et privilegia imponendi quascumque pensiones etiam temporales super quibusvis beneficiis, non tamen iurispatronatus laicalis existentibus, seu ad pensiones, iam antea apostolica auctoritate desuper forsitan non tamen certis personis reservatas, personas sibi benevisas nominandi, etiamsi ad nominationem huiusmodi iam forsitan sit processum (quatenus tamen per notarii desuper rogati et duorum testium attestationem non constet de reali et integrali solutione alicuius termini singularum pensionum huiusmodi

Necnon indultorum imponendi pensiones etiam temporales.

1 Aptius lege *excederet* (R. T.).

specialiter et expresse in eam causam ante publicationem praesentium facta) quibusvis personis, etiam abbatiali, episcopali, archiepiscopali, patriarchali, vel aliâ quavis dignitate, etiam cardinalatus honore fulgentibus, quovis intuitu et consideratione, etiam motu proprio et ex certâ scientiâ, ac potestatis plenitudine, ac etiam quod in eis, quod illa sub revocationibus et contrariis dispositionibus per Romanos Pontifices pro tempore existentes comprehendendi non posse aut debere concessum foret, et aliâs cum quibusvis aliis etiam derogatoriis derogatoriis et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, quorum tenores, perinde ac si de verbo ad verbum insererentur et exprimerentur, haberi voluit pro expressis, vel aliâs quovis modo et ex quavis causâ per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores suos hactenus concessa, revocavit, cassavit et annullavit, ac viribus et effectu evacuavit.

Clausula sub-

§ 3. Decernens sic in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ipsosquemet cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, necnon irritum et inane quidquid secus super praemissis per quoscumque, etiam praetextu facultatum, indultorum et privilegiorum praedictorum, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Facultatibus, indultis et privilegiis, aliisque praemissis, necnon regulâ de iure quaesito non tollendo, statuto, ordinatione et declaratione Suae Sanctitatis in crastinum eius assumptionis ad summi apostolatus apicem editis, et in cancellariâ apostolicâ sub die XXI mensis octobris anni millesimi sexcentissimi vigesimi tertii publicatis, quodque dicti sanctae Romanae Ecclesiae cardinales in constitutionibus et

regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum constitutionum et regularum editionem et publicationem faciendis non includantur, nisi illae eorundem cardinalium favorem concernant, vel ipsae constitutiones et regulae edendae de ipsorum cardinalium vel maioris partis eorum consilio editae fuerint, aliisque regulis, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque, nequaquam obstantibus.

Pl. publicetur et describatur. M.

Papae subscriptio.

Publicata xx iulii, hora decimaquarta in cancellariâ apostolicâ MDCXXVII.

A. reg.

Lecta et publicata fuit supradicta Constitutio Romae in cancellariâ apostolicâ, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, die vero martis xx iulii, et registrata fuit in quinterno cancellariae apostolicae, pontificatus SS. D. N. anno IV.

Publicatio.

MARCUS ANTONIUS ASCENTIUS PROCUSTOS.

CCLIV.

Erectio collegii Urbani de Propagandâ Fide¹.

**Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Immortalis Dei Filius nostram mortalitatem induere volens, ut tenebras infidelitatis atque insipientiae umbras deiceret, quae hominum animas oppleverant, veluti sol fulgentissimus est exortus et verae fidei igniculos ubique terrarum per Apostolos, ceterosque evangelii praecones, tamquam per nitidissima sydera diffundere curavit. Quoniam vero, vel quaedam supersunt regiones, quae, ut penitus locorum intercapedine dissitae, vel barbarâ feritate dissociatae, lumen adhuc divinae legis ac fidei minime exceperunt, aut nonnullae

Prooemium.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

reperiuntur, quibus olim quidem sacrosancti Evangelii splendor affulsit, sed vel haereticae labis tenebris iterum obvolutae, vel infidelium, paganorumque impiorum catholicae fidei desertorum colluvione obrutae, vel, si quae paucae in fide manserunt, desertae a pastoribus in atrâ perfidiae vel ignorantiae nocte versantur, atque delitescunt: idcirco nobis, qui licet immerito divini atque increati solis speciem visibilem in terris referimus, onus incumbit, ut ministri idonei eligantur, qui ad illas gentes caecitate spirituali captas profecti vitae probae ac morum fulgore micantes, doctrinae evangelicae, zelo animarum ardore flagrantes, veluti candelabra super montium iugis sita, tenebras tam infidelitatis quam haereseos pro viribus dissolvant atque dissipent.

Ioannes Baptistia Vives palatium pro erigendo collegio donat.

§ 1. Cum itaque, sicut nobis innotuit, dilectus filius magister Ioannes Baptista Vives presbyter Valentinus citerioris Hispaniae, in utrâque signaturâ nostrâ referendarius, praelatusque domesticus, ac familiaris et continuus commensalis noster, ac dilectae in Christo filiae nobilis mulieris Isabellae Clarae Eugeniae Infantis Hispaniarum ac Belgicarum provinciarum principissae et gubernatricis apud nos Sedemque Apostolicam ordinarius residens legatus, zelo domus Dei, animarumque salutis, ac propagationis et tuitionis sanctae fidei catholicae, aliisque piis rationibus et devotione ductus, palatium quoddam in plateâ Sanctissimae Trinitatis montis Pincii nuncupatae de Urbe, sub regione Columnae, intra sua notissima latera, plateamque praedicam, ac vias publicas situm, aliâs *delli Farratini* nuncupatum, quod ad praesens inhabitat, unâ cum suis membris, arâ, cortile, stabulis, remissis, usibus, commoditatibus, adiacentiis et pertinentiis universis, ad effectum in illo, illiusque situ collegium seu seminarium unum apostolicum sacerdotum seu clericorum secula-

rium, qui saltem ad sacros ordines maiores, seu eorum ad minus aliquem, infra annum a die eorum in illo receptionis computandum, omnino promoveri debeant et teneantur, ex omni gente et natione desumendorum, et per nos, Romanosque Pontifices successores nostros pro tempore existentes ad fidem praedictam in toto orbe terrarum, unive¹rsisque illius partibus propagandam, dilatandam et tuendam, perpetuis futuris temporibus, et quousque electorum numerus completus, unusque pastor et unum Christi ovile facta fuerint, duraturum, sub regulis, legibus, statutis, constitutionibus et ordinationibus nobis et successoribus nostris benevisis edendis et stabiliendis, erigendi, instituendi et creandi, et pro illius dote, seu dotis nomine, alumnorumque in dictum collegium seu seminarium pro tempore introducendorum sustentatione, viginti tria fidei, et triginta sancti Bonaventurae, ac quinquaginta salis respective nuncupata loca montium de Urbe, unâ cum eorum omnibus et singulis fructibus ac proventibus, insimul ad quingenta sexaginta quinque, vel circiter, scuta monetae Romanae, ad rationem decem iuliorum pro singulo scuto huiusmodi: annuatim ascendentiâ, ac censum annuum aliorum centum quadraginta scutorum similium (aliâs ad commodum quondam Diomedis Mussi Cremonensis pro sorte principali duorum millium scutorum similis monetae super bonis quondam Ioannis Francisci Ugolini per acta dilecti filii Rinaldi Buratti curiae causarum camerae nostrae apostolicae notarii sub die vigesima nonâ aprilis anni Domini millesimi sexcentissimi vigesimi quarti ad rationem septem pro centenario et anno constitutum, ac postmodum ad opus dicti Ioannis Baptistae per acta dilecti etiam filii Laurentii Bonincontri curiae Capitoli notarii sub die septimâ augusti eiusdem anni venditum et cessum, ac ad praesens per di-

Dotem pro alumnorum sustentatione constituit.

lectos filios natos et haeredes dicti quondam Ioannis Francisci solvi solutum), et denique reliqua omnia sua bona mobilia et immobilia, praesentia et futura, pecuniarum summas, actiones et credita, iuraque et alia quorumvis montium loca, quae tempore sui obitus habebit et possidebit, seu ad eum quomodolibet spectare et pertinere dignoscuntur, in hac nostra Urbe et illius districtu dumtaxat existentia (exceptis tamen tribus millibus scutis similis monetae Romanae, ad eandem rationem iuliorum decem pro singulo scuto huiusmodi, ex promptioribus suis bonis mobilibus depromendis, per eum alias in animae suae refrigerium hospitali et ecclesiae B. Mariae de Monte Serrato nuncupatae, etiam de Urbe, donatione causa mortis, sub die prima mensis decembris anni eiusdem Domini millesimi sexcentissimi vigesimi quinti, per acta dilecti filii Iacobi Morer clerici coniugati Elnensis diocesis, in archivio Romanae Curiae descripti notarii, legatis; necnon, quoad vixerit, dicti palatii, cum praefatis suis membris, adiacentiis et pertinentiis, usu et habitatione, ac praefatorum et aliorum quorumcumque locorum montium, censusque praedicti, et reliquorum omnium, tam mobilium quam immobilium, praesentium et futurorum, quovis nomine nuncupatorum, bonorum suorum usufructu, et de scutis centum auri in auro ad beneplacitum suum testamentaliter disponendi facultate sibi reservatis, expensaque funeralium et exequiarum suarum, iuxta status sui exigentiam et qualitatem, dempta) nobis, et successoribus nostris canonice intrantibus (cum conditione tamen, quod si collegium seu seminarium huiusmodi in dicto palatio, suisque membris et pertinentiis, cum applicatione dictorum bonorum pro illius dote et alumnorum in eo introducendorum sustentatione assignatorum, vita nostra durante non fundaverimus, erexeri-

mus vel instituerimus, infrascripta donatio successori nostro immediate sequenti, sub eadem conditione, et eo etiam in his deficiente, aliis Romanis Pontificibus successoribus nostris, ut praefertur, canonice intrantibus in infinitum, donec et quousque intentio et pia voluntas dicti Ioannis Baptistae modo praemisso suum plenum sortiatur effectum, et non alias, nec alio modo, facta esse censeatur) donatione spontanea et irrevocabili, quae dicitur inter vivos fieri, per acta dilecti filii Chrisantis Roscioli Fulginatensis, similiter curiae causarum camerae nostrae apostolicae notarii, sub die prima mensis iunii anni eiusdem Domini MDCXXVI dederit, donaverit, cesserit et transtulerit; et pro observatione statutorum Urbis, circa insinuationes similium donationum faciendas editorum, sponte, omnique meliori modo quo potuit et debuit, dilectum filium substitutum dilecti filii commissarii generalis camerae nostrae praedictae ad specialiter et expresse donationem, cessionem et translationem praedictas coram quovis ordinario vel alio Romanae Curiae iudice, et coram quibus opus esset, suo nomine insinuandas, significandas et notificandas procuratorem suum fecerit et constituerit;

§ 2. Nobisque praeterea, tenore dicti instrumenti, quatenus donationem, cessionem et translationem huiusmodi, pro illarum maiori subsistentia et perpetua roboris firmitate, de apostolicae potestatis plenitudine confirmare et approbare, omnesque tam formales et substantiales, quam alios quosvis tam iuris quam facti defectus, qui quomodolibet in iisdem intervernerint, de eiusdem potestatis plenitudine supplere et tollere vellemus et dignamur, instanter supplicaverit, prout in instrumento desuper per dictum Chrisantem notarium rogato plenius continetur; postmodum vero dilectus filius Ioannes Altvitus, supradicti commissarii generalis sub-

Instat, ut praedicta a Pontifice confirmantur.

stitutus, sicut accepimus, facultate procuratori huiusmodi utens, coram dilecto filio Stephano Vaio praedictae curiae Capitolinae primo collateraliter nuncupato, Romanaeque Curiae ordinario, et ad interponenda decreta in contractibus voluntariae iurisdictionis a nobis specialiter deputato iudice, donationem, cessionem et translationem praedictas originaliter exhibuerit, insinuaverit et significaverit, illasque ad plenam et veram dicti iudicis notitiam, iuxta statutorum praedictorum formam et tenorem, deduxerit, et tandem illas per dictum iudicem pro tribunali sedentem, causa cognita, admitti, et pro insinuatibus haberi, et in actis publicis dilecti filii Ioannis Baptistae de Octavianis dictae curiae Capitolinae notarii, iuxta formam dictorum statutorum, registrari, auctoritatemque et decretum per dictum iudicem desuper quomodolibet necessaria opportune interponi, sub die sexta eiusdem mensis iunii obtinuerit:

Praedicta omnia confirmat Urbanus.

§ 3. Nos igitur, qui catholicae religionis incrementum, haeresumque extirpationem non solum sinceris desideramus affectibus, sed ad universarum gentium et animarum salutem procurandam, ac fidem catholicam in universum mundum propagandam, tuendamque debitores nosse fatemur, ac propterea laudabili desiderio et piae voluntati dicti Ioannis Baptistae, conditionique in dictae donationis instrumento quoad appositae satisfacere cupientes, ipsumque Ioannem Baptistam a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, ac palatii praedicti, singulorumque locorum et membrorum suorum situationes, confinia, qualitates,

vocabula et denominationes, ac donationis et desuper confecti instrumenti, illiusque insinuationis, decreti, assignationis, aliorumque superius relatorum instrumentorum totos tenores, etiam veriores, ac datae, praesentibus pro expressis habentes; motu proprio, non ad eiusdem Ioannis Baptistae, vel alterius pro eo nobis desuper oblatae petitionis instantiam, sed ex mera scientia et deliberatione nostris, ac de apostolicae potestatis plenitudine, donationem, cessionem et translationem huiusmodi, omniaque in instrumento desuper, ut praefertur, celebrato contenta acceptantes, illaque grata et rata habentes, eadem apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiacimus, ac omnes et singulos, tam iuris quam facti, aliosque etiam substantiales defectus, si qui desuper forsitan intervenerint, eisdem auctoritate et tenore supplementum.

§ 4. Et insuper ad maiorem omnipotentis Dei gloriam et fidei catholicae incrementum unum in palatio praedicto, suisque membris et adiacentiis collegium pontificium, seu seminarium apostolicum, sub invocatione sanctorum Petri et Pauli apostolorum Pastorale Urbanum nuncupandum, pro propaganda ac tuenda catholica et apostolica fide;

§ 5. In quo sacerdotes, seu clerici, dumtaxat seculares, qui ad sacros et maiores ordines, seu saltem eorum aliquem, intra annum ad minus, a die eorum in huiusmodi collegio seu seminario receptionis computandum, promoveri omnino debeant et teneantur, ex omni natione et gente recipi, ac bonis moribus, veraque pietate et sancta doctrina, ac aliis catholico homine dignis virtutibus, ad effectum dictam fidem catholicam apostolicamque in partibus infidelium, in quibus aliqui ortho-

Collegium Urbanum nuncupandum designat.

Alumnorum qualitates et nomina designat.

1 Aptius legerem *datas* vel *data* (R. T.).

doxae fidei cultores remanserunt, tuendi et conservandi, necnon eandem fidem in iisdemmet partibus, quando precepta fuerit, totoque terrarum orbe propagandi et dilatandi, instrui, et pro dictae fidei tuitione, incremento, dilatazione et propagatione vitae periculum et martyrium, si opus fuerit, subita omnino debeant, perpetuis futuris temporibus, et quousque electorum numerus completus, unusque pastor et unum Christi ovile facta fuerint, duraturum, auctoritate et tenore praemissis, etiam perpetuo erigimus et institimus.

Confirmat quoque dolum a Joanne Baptistae Vives constitutam.

§ 6. Illique sic crecto et instituto, pro eius dote et commodà illius oeconomorum, rectoris, magistrorum, praeceptorum et alumnorum in eo pro tempore existentium sustentatione, viginti tria praedictae fidei, ac alia triginta S. Bonaventurae, ac, quinquaginta salis respective nuncupata loca montium praedicta, unà cum eorum fructibus et proventibus, ad quingenta sexaginta quinque, vel circiter, scuta monetae Romanae, ad rationem praedictam pro singulo scuto huiusmodi, annuatim, ut etiam accepimus, ascendunt, et praeterea censum annuum dictorum centum et quadraginta scutorum similium, ut praefertur, sorte principali duorum millium scutorum similis monetae super bonis dicti Joannis Francisci Ugolini, ad rationem septem pro centenariis et anno, dicto Joanni Baptistae debitum, et per dilectos filios eius natos et haereditas ad praesens solvi solitum; et deinde reliqua omnia dicti Joannis Baptistae bona mobilia et immobilia praesentia et futura, iuraque, actiones et pecuniarum summas, ac credita, dictorumque et quorumvis aliorum montium loca et iura, quae dictus Joannes Baptista tempore sui obitus habebit et possidebit, seu ad eum quomodolibet spectare et pertinere dignoscuntur, in Urbe praedicta et in illius districtu dumtaxat consistentia (tribus tamen mil-

libus scutis similibus monetae praedictae Romanae hospitali et ecclesiae B. Mariae de Monteserrato de Urbe ex promptioribus suis mobilibus desumendis, ut praefertur, per eum in refrigerium animae suae donatis, demptis et exceptis, necnon palatii praedicti cum omnibus suis membris et pertinentiis, quoad dictus Joannes Baptista vixerit, usu et habitatione, dictorumque et aliorum quorumcumque locorum montium, ac census praedicti, reliquorumque omnium aliorum, tam mobilium quam immobilium, praesentium et futurorum, quovis nomine nuncupatorum, bonorum suorum usufructu, ac de scutis centum auri in auro ad beneplacitum suum testamentaliter disponendi facultate sibi reservatis, expensisque funeralium et exequiarum suarum demptis) auctoritate et tenore praemissis similiter perpetuo assignamus, concedimus, appropriamus et incorporamus.

§ 7. Et ut dicti collegii seu seminarii de propaganda ac tuenda fidei conservationi, bonoque regimini et gubernio consulamus, tres canonicos actu praebendatos ex tribus ecclesiis patriarchalibus Urbis, illarumque capitulo, videlicet ex Lateranensi unum, et Principis apostolorum alterum, ac S. Mariae Maioris nuncupatae reliquum, singulos nempe ex singulis patriarchalibus ecclesiis huiusmodi, quoad personaliter tamen apud easdem patriarchales ecclesias resederint, et in illis actu praebendati fuerint, et non amplius, nostro et successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium arbitrio eligendos et desumendos, prout pro hac primà vice Iulium Zampolinum Spoletanum Lateranensis¹, ac magistrum Marcum Aurelium Maraldum Cesenatensem, in utraque signaturâ nostrâ referendarium, Principis apostolorum, ac Pompeium de Angelis Romanum S. Mariae Maioris

¹ Edit. Main. habet *Lateranensem* (R. T.).

Deputat tres canonicos trium patriarchalium in administratores.

praedictae respective patriarchalium ecclesiarum canonicos actu praebendatos, et personaliter apud eas residentes, dilectos filios, in administratores, directores, gubernatores et oeconomos dicti collegii seu seminarii (ita quod iis, seu uno ex iis, canonice et praebendam in dictis patriarchalibus ecclesiis ex quavis causâ obtinere cessantibus, statim alius ex capitulo dictae patriarchalis ecclesiae, in qua ultimo loco defecit, canonicus etiam actu praebendatus in eius locum sub eadem limitatione per nos et successores nostros dumtaxat subrogetur) auctoritate et tenore huiusmodi pariter perpetuo constituimus et deputamus.

Illique concedit facultatem deputandi rectores et officiales, illosque amovendi.

Statuta condendi et illa immutandi.

§ 8. Illisque sic constitutis et deputatis rectorem, praeceptores, magistros, officiales, oeconomos et alias personas in dicto collegio seu seminario deputandi, illosque amovendi, et alios in eorum locum sufficiens, ac statuta, ordinationes et decreta quaecumque, licita tamen et honesta, sacrisque canonibus, apostolicisque constitutionibus minime adversantia vel repugnantia, faciendi et edendi, ac illa, quoties pro rerum et temporum qualitate, seu aliâ, expedire videbitur, immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, ac etiam alia ex integro condendi, ita ut ubi edita, immutata, correctâ, moderata, reformata et condita fuerint, eo ipso apostolicâ auctoritate confirmata et approbata censeantur, plenam et liberam facultatem et omnimodam auctoritatem iidem perpetuo concedimus et largimur.

Collegium eximit a iurisdictione quorumcumque tribunalium Urbis, ac Ordinariorum locorum.

§ 9. Ac insuper collegium seu seminarium huiusmodi, illiusque oeconomos, rectorem, magistros, praeceptores et alumnos pro tempore existentes, illorumque domesticos, officiales et ministros, ac ipsius collegii seu seminarii bona mobilia et immobilia, praesentia et futura cuiuscumque qualitatis et quantitatis existentia, et ubique locorum consistentia, ab omni iuris-

¹ Edit. Main. habet *unum* (R. T.).

dictione, dominio, superioritate et potestate pro tempore existentium dilectorum filiorum vicarii, senatoris, conservatorum et reformatum, ac rectoris studii generalis dictae Urbis, ac Ordinariorum locorum, aliorumque iudicum et officialium quorumcumque, tam in ipsâ Urbe quam extra eam, et ubicumque constitutorum.

§ 10. Et praeterea dictum collegium seu seminarium, illiusque alumnos et scholares, personasque in eo commorantes, ab omnibus et singulis portarum, molendinorum farinae, trium pro centenariis, ac quatuor iuliorum pro quolibet vegete vini solvi solitorum, aliisque datis, pedagis, vecligalibus, angariis, ac terrae marisque gabellis, dolanis, bolletinis et quibusvis aliis oneribus ordinariis et extraordinariis haecenus quomodolibet impositis, et imponendis etiam, ad instar exemptionis dilectorum filiorum camerae apostolicae, etiam ratione Ripae, Ripettae, dolanæ terrae, etiam grasciae nuncupatae Urbis praedictae, ac carnum, vini, frumentorum, pannorum lini, lanae, serici, fibrorum, chartarum et quorumcumque aliarum rerum ad humanum victum et vestitum necessariorum apostolicâ auctoritate et tenore praedictis eximimus et liberamus, ac sub beati Petri et dictae Sedis atque nostrâ protectione suscipimus, nobisque et eidem Sedi immediate subicimus.

§ 11. Ipsi quoque collegio seu seminario, rectori, scholaribus, praeceptoribus, magistris, oeconomis, officialibus, ministris et personis, ut quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratiis et indultis, quibus studium generale dictae Urbis, et alia Germanicae, Anglicae et Graecae nationum collegia in ipsâ Urbe a praedecessoribus nostris instituta, illorumque rectoris, scholares, praeceptores, magistri, oeconomi, officiales, ministri et personae quovis modo utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, po-

Etia solutio-
na quarumvis
gabellarum ad
insiar clericorum
cameræ
apostolicae.

Concedit quoque privilegia, gratias, ac indulta alius collegis et seminaris concessa.

tiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed aequè principaliter et pariformiter in omnibus et per omnia uti, potiri et gaudere valeant, dictâ auctoritate pariter perpetuo de speciali gratiâ indulgemus: districtius inhibentes, ne quis, quavis auctoritate suffultus, collegium seu seminarium huiusmodi, illiusque rectorem, scholares, magistros, praeceptores, oeconomos, officiales et ministros praedictos, seu eorum aliquem, in praemissis quovis modo molestet aut molestari permittat.

Clausulae pro praesentium litterarum firmitate.

§ 12. Ac decernentes, praedicta omnia ac singula, ac easdem praesentes, nullo umquam tempore, sive ex eo quod causae, propter quas haec omnia facta sunt, coram pro tempore existente dictae Urbis vicario, vel quocumque alio exactore verificatae et approbatae, ac quicumque interesse habentes ad id vocati non fuerint, sive aliâ ex quibuscumque causis, de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut ius vel controversiam vocari, seu ad terminos iuris reduci posse; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere; irritum quoque et inane quidquid secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores designantur.

§ 13. Quocirca, venerabili fratri episcopo Ostiensi, ac praedicto nostro in Urbe eiusque districtu vicario, necnon dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras

et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte rectoris, scholarium, magistrorum, praeceptorum, oeconomorum, officialium et ministrorum praedictorum, seu alicuius eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes, et in eis contenta huiusmodi, ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, firmiter et inviolabiliter observari, ac rectorem, scholares, magistros, praeceptores, oeconomos, officiales et ministros praedictos, eorumque singulos, illis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque directe vel indirecte, quovis quaesito colore vel ingenio, quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac censuras et poenas ipsas, servatâ formâ Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 14. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Urbis, locorum et, camerae huiusmodi (iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis ac vicario, senatori, conservatoribus, reformatoribus, Ordinariis, aliisque iudicibus et officialibus, ac camerario, praesidentibus et clericis praedictis, ac quibusvis dohaneriis, commissariis et aliis personis ad exactionem pedagiorum et aliorum onerum huiusmodi pro tempore deputatis, ac populo Romano, et quorumcumque locorum communitatibus, universitatibus et hominibus, sub quibuscumque tenoribus et formis, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, etiam effica-

Clausula derogatoria amplissima.

ciqribus, insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, ac aliâs etiam iteratis vicibus in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi aliâs pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et formâ in illis traditâ observata, inserti forent, eisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque; aut si quibusvis communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Clausulae poenales.

§ 15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, acceptationis, approbationis, confirmationis, adiectionis, suppletionis, erectionis, institutionis, assignationis, appropriationis, incorporationis, constitutionis, deputationis, concessionis, largitionis, susceptionis, subiectionis, indulti, inhibitionis, decreti, mandati et derogationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, kalendis augusti, pontificatus nostri anno IV. Dat. die 1 augusti 1627, pontif. anno IV.

1 Edit. Main. legit *etiam* (R. T.).

Instructio particularis circa conficiendos processus inquisitionis in qualitates eorum, qui promovendi sunt ad regimina cathedralium, aut aliarum superiorum ecclesiarum, vel monasteriorum, ut in dictis processibus conficiendis serventur sacri canones, Concilium Tridentinum, et constitutio Gregorii Papae XIV¹ super formâ huiusmodi processuum conficiendorum².

Circa personas ad quas spectat dictos processus conficere.

Si processus inquisitionis conficiendus sit extra Romanam curiam, hoc munus spectat ad legatos Sedis Apostolicae, vel ad nuncios provinciarum in locis in quibus commorantur: si non adsint legati, neque nuncii, spectat ad Ordinarios personarum promovendarum; et ipsis deficientibus, ad Ordinarios viciniore; qui ordo gradatim servandus est, nec quisquam debet sibi hoc munus arrogare praeter ordinem supradictum, nisi Romano Pontifici per speciale mandatum alicui alteri illud demandare placuerit; quo casu apparere debet de mandato speciali in principio processus.

Si aliquis ex praelatis, ad quem ordine supradicto spectat processum conficere, consanguinitate vel affinitate, usque ad tertium gradum inclusive, promovendum contingat, ille excludatur ab hoc munere: quod eo casu deferatur ad illum qui proxime sequitur, servato eodem ordine et gradu.

Si quis etiam sit legitime impeditus, ut per se ipsum processum conficere non

¹ Nempe Constit. XVII Gregorii XIV quae incipit: *Onus Apostolicae* quam vide tom. IX, pag. 419.

² Haec instructio publicata fuit anno MDCXXVII, sed quo mense non constat. Itaque cum editore Romano hic eam ponimus in confinio inter annum IV et V (R. T.).

possit, et ea adimplere, quae continentur in § inferius scripto, qui incipit: *Quicumque confecturus est*, ea cura transferatur eodem ordine et gradu ad alium praelatum viciniorem praelato impedito.

Si processus sit conficiendus in Romanâ curiâ, videndum est, an ecclesia, vel monasterium, cui est providendum, sit ad nominationem vel praesentationem imperatoris, vel alicuius regis, aut principis: quo casu munus conficiendi processum in curiâ spectat ad cardinalem, qui apud Pontificem et Sedem Apostolicam est protector illius provinciae, in qua sita est ecclesia vel monasterium.

Quod si ecclesia vel monasterium non sit ad nominationem aut praesentationem, ut praemittitur, processus conficiendus erit per cardinalem a Romano Pontifice deligendum, qui de huiusmodi deputatione curabit aliquid apparere, vel saltem vigore suae assertionis aliquid narrari a notario in principio processus.

Quando contingat processum confici debere de qualitatibus archiepiscopi vel episcopi, extra Romanam curiam degentis, qui ab unâ ad alteram ecclesiam sit transferendus, hoc munus, deficiente legato, vel nuntio apostolico illius provinciae vel regni, ubi sita est ecclesia, a qua aliquis transferendus erit, spectat ad metropolitanum, si persona transferenda est episcopus, si vero est metropolitanus, spectat ad episcopum suum suffraganeum antiquiorem residentem.

Si praelatus inquirens ob locorum distantiam non posset commode per se ipsum testes examinare super aliquo articulo, ut puta, super legitimis natalibus, aetate, aut aliquo eiusmodi, licebit ei partem illam alteri personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae subdelegare, non autem universam inquisitionem.

Quoad processus conficiendos pro habenda informatione status ecclesiarum vel

monasteriorum, quibus providendum erit, hoc etiam conficere debeant iidem praelati, qui processum de qualitatibus promovendorum confecturi sunt. Si vero contingat in aliâ provinciâ vel regno esse ecclesiam et in aliâ promovendum, tunc praelatus inquirens poterit subdelegare episcopo qui erit vicinior ipsi ecclesiae vel monasterio munus conficiendi processum super statu dietae ecclesiae vel monasterii.

Quomodo conficiendi sint processus, ut dicti possint et videantur confecti per viam inquisitionis.

Quicumque confecturus est processum inquisitionis in qualitates promovendi, etiamsi sit legatus, non per suos vicarios, auditores, vel alios ministros, sed per se ipsum id munus exercere debet, licet possit ab huiusmodi personis, vel aliis viris peritis adjuvari; haec autem in specie servanda sunt:

Non recipiantur testes a promovendo vel pro parte suâ inducti, neque articuli ab ipso vel nomine suo producti, sed praelatus inquirens interrogatoria, seu articulos per se ipsum formatos, habeat et super eis examinet testes, quos de rebus inquirendis sincerum et fidele testimonium duros esse existimet. Ipse ex officio suo secreto vocari mandet et secreto examinet, ipsemet recipiat in manibus suis singulorum testium iuramentum, quod ab episcopis praestetur tacto pectore, a ceteris vero inferioribus, cuiuscumque qualitates sint, tactis sacris scripturis: et ita respective referat notarius processum scripturus, qui etiam asserat testem fuisse ex officio vocatum et examinatum a praelato inquirente. Insuper praelatus ipse testes interroget super unoquoque articulo: ipsorum autem testium dictâ unâ cum reliquis hoc negotium tangentibus scribat aliquis notarius publicus, qui debet etiam tam dicta testium, quam scripturas

et documenta producenda, ut inferius dicetur, in processum et in publicum instrumentum reducere. Articuli autem et interrogatoria inferius describentur.

Circa qualitates testium vocandorum et examinandorum quoad personam promovendi.

Testes sint viri graves, pii, prudentes, docti, et qui de qualitatibus promovendorum rectum iudicium ferre valeant, sincerumque ac fidele testimonium verisimiliter sint daturi: praesertim vero huiusmodi qualitates esse debent in testibus, qui interrogandi erunt de fide catholica, vitâ, moribus, doctrinâ et aptitudine promovendi ad regendam ecclesiam. Scire enim debent ipsi testes, quae requirantur in eo, qui rector est ecclesiam cathedralis, ad hoc ut sit idoneus ad alios docendos, aptus ad illam gubernandam, et dignus qui ad eam promoveatur.

Non sunt recipiendi in testes cognati, vel nimium familiares, aut inimici, sive aemuli personae promovendae.

In investigandis testium qualitatibus adhibenda est diligentia per praelatum inquirentem, ut cognoscere possit, quam sint erga promovendum affecti, exindeque conicere, utrum ex affectu, an ex veritate testimonium dicant.

Si aliquando praelato inquirenti ita expedire videbitur, testibus ad memoriam reducet vim iuramenti et gravitatem periculi, admonebitque ipsos reos futuros apud Deum eorum omnium, quorum, vel committendo vel omittendo, rei erunt qui promovebuntur, si, vel falsa narrando, vel reticendo vera, causa erunt, ut homines indigni vel minus idonei ecclesiis praeficiantur.

Quomodo praelatus inquirens procedere possit per viam inquisitionis, quando non habet notitiam personae promovendae.

Si contingat, praelatum inquirentem non habere sufficientem notitiam personae

promovendae, ad hoc ut possit deligere et vocare testes ex officio, absque scientiâ ipsius promovendi, et secreto, poterit curare, ut ipsemet promovendus, vel aliquis alius, det ei schedulam, in qua sint ordine descripta nomen dicti promovendi, cognomen, patria, aetas, parentes, ordo, gradus, professio, functio, si quam is forte exercuit, loca in quibus theologiae vel iuri canonico operam dederit, aut longo tempore versatus fuerit, amici et familiares, aliaeve personae, quae tam ipsum quam parentes eius intime norint.

Cum autem huiusmodi schedula petenda sit tantummodo ad habendam quandam extraiudicalem notitiam eorum, quae praelatum inquirentem scire oportet pro inquisitione faciendâ, non debebit ipsa schedula inseri processui, neque de eâ aliqua mentio in dicto processu fieri, sed ad partem servari, donec inquisitio perficiatur, et, eâ perfectâ, poterit lacerari, si praelato videbitur.

Interrogatoria, quae necessaria sunt ad inquirendum omnes qualitates, quae in promovendis requiruntur.

1. An testis cognoscat promovendum, quomodo, a quo tempore citra, an sit ipsius conanguineus, cognatus, affinis, nimium familiaris, aemulus vel odiosus?

2. An sciat in qua civitate vel loco et dioecesi promovendus sit natus, et quae sit causa scientiae?

3. An sciat ipsum natum esse ex legitimo matrimonio, atque honestis et catholicis parentibus, et quae sit causa scientiae?

4. An sciat cuius aetatis sit, praesertim, an expleverit annum trigesimum, et quae sit causa scientiae?

5. An sciat eum esse in sacris ordinibus constitutum, quibus, a quo tempore citra, praesertim an ante sex menses, et quae sit causa scientiae?

6. An sciat eum esse in ecclesiasticis

functionibus et in exercitio ordinum susceptorum diu versatum, in susceptione sacramentorum frequentem et devotum, et quae sit causa scientiae?

7. An sciat eum semper catholice vixisse, et in fidei puritate permansisse, et quae sit causa scientiae?

8. An sciat eum praeditum esse innocentiam vitae, bonisque moribus, et an sit bonae conversationis et famae, et quae sit causa scientiae?

9. An sciat eum esse virum gravem, prudentem et usu rerum praestantem, et quae sit causa scientiae?

10. An sciat eum aliquo gradu in iure canonico vel in sacra theologia insignitum esse, quibus in locis, quanto tempore, et quo fructu ipsi theologiae vel iuri canonico operam dederit, et an vere eam doctrinam polleat, quae in episcopo requiritur, ad hoc ut possit alios docere, et quae sit causa scientiae?

11. An sciat eum aliquo munere aliquando functum esse, vel circa curam animarum, aut regimen alterius ecclesiae se exercuisse, et quomodo in eis se gesserit, tam quoad doctrinam, quam quoad prudentiam, integritatem et mores, et quae sit causa scientiae?

12. An sciat eum aliquando publicum aliquod scandalum dedisse circa fidem, mores, sive doctrinam, vel aliquo corporis aut animi vitio, aliove canonico impedimento teneri, quominus possit ad ecclesiam cathedralem promoveri, et quae sit causa scientiae?

13. An eum idoneum existimet ad bene regendam ecclesiam cathedralem et praesertim eam, ad quam ipse est promovendus, an dignum, qui ad illam promoveatur, et an ipsius promotionem eidem ecclesiae utilem et proficuum futuram esse censeat, et quare ita existimet.

Depositiones testium seriatim et per extensum scribantur: neque praecise af-

firmationes, seu negationes tantummodo admittantur.

Quae requiruntur ad perfectam inquisitionem praeter ea quae ex testibus habentur.

Quoad sacros ordines, petendae sunt a promovendo, et processui inserendae originales bullae vel litterae testimoniales collationum ipsorum ordinum, vel saltem earum exemplaria in forma authentica, praesertim si testes in sufficienti numero non deposuerint, se non modo vidisse eum cantantem epistolam et evangelium, vel celebrantem, sed etiam legisse dictas bullas, vel litteras testimoniales, vel interfuisse collationibus ordinum ei collatorum.

Quoad gradum, similiter inserendum est processui privilegium originale, vel eius exemplar in authentica forma.

Si praelato inquirenti, vel promovendo videbitur, processui etiam adiungantur aliqua brevia, litterae patentes, vel aliae scripturae, aut publica documenta, quibus maior, aut melior probatio habeatur de natalibus et functionibus promovendi, vel aliud eiusmodi: praesertim si testes circa ea sufficienter et plene non deposuerint, recipiantur et adiungantur.

Si forte promovendus nullum habet gradum in sacra theologia vel in iure canonico, necesse est, ut praeter probationem aliunde habendam circa eius doctrinam, iuxta praeinsertum decimum interrogatorium, pro parte promovendi exhibeatur publicum alicuius academiae testimonium, quo idoneus esse declaratur ad alios docendos, quae populum christianum scire oportet. Persona promovendi enuntietur hac nota, videlicet, si sit praelatus, admodum R. P., si vero non sit, R. N. N.: promovendus numquam vocetur electus, neque ipse se talem vel nominet vel scribat, nisi ubi praecesserit electio capituli aut conventus.

Quid servandum quoad probationem doctrinae quando promovendi orti sunt in provinciis in quibus non sunt universitates studiorum, neque consuetum est suscipi gradum aliquem.

In huiusmodi locis et personis sufficet, si testimonio virorum gravium, et sacrae theologiae vel iuris canonici peritorum, constet, promovendos eam scientiam theologiae vel canonum vere pollere, ut idonei sint ad ea docenda, quae populum christianum scire oportet, ac muneris sibi iniungendi necessitati valeant satisfacere: ideo formandum erit interrogatorium ad hunc sensum, iuxta quod, si testes deposuerint se de scientiam promovendorum certos redditos esse ex eo quod praedictos promovendos specimen suae doctrinae publice vel privatim dedisse cognoverint, hoc modo sufficiens causa scientiae dici poterit: alias non plene probantur doctrinam ad mentem supradictae constitutionis Gregorii decimi quarti.

Quid servandum, si promovendus sit Regularis.

Omnia, quae servari debent in promovendo ad ecclesiam chathedralem, si sit secularis, servanda etiam sunt, si sit regularis.

Sed quia regulares non solent ut plurimum suscipere insignia doctoratus in universitatibus studiorum, necesse est, iuxta decretum Concilii Tridentini, ut promovendus regularis a suis superioribus regularibus testimonium habeat sufficientis doctrinae, et quod sit aptus ad alios docendos; nomine autem superiorum intelligendi sunt dumtaxat, qui nullum sui Ordinis superiorem agnoscunt, sive ii cuiusvis Ordinis abbates, magistri, ministri, aut praepositi generales, vel quarumlibet congregationum praesidentes, sive definitores, aut visitatores, capitulum generale repraesentantes, sive alio quocumque vocabulo nuncupentur; et, in eorum absentiam, ipso-

rum vicarii, seu commissarii generales vel in Romana curia procuratores generales Ordinum aut congregationum succedunt.

Animadvertendum tamen, quod praeter suprascriptum superiorum testimonium, est etiam aliunde inquirendum in huiusmodi regularium doctrinam, quemadmodum dictum est de seculari, qui habet suae doctrinae testimonium a publica aliqua academia.

Quid servandum in translatione alicuius episcopi ad alteram ecclesiam.

Servanda est eadem forma inquirendi ex officio, quae superius dicta est.

Si episcopus transferendus promotus fuit post publicationem Concilii Tridentini, et constat in processu, tunc temporis confecto, plene probata esse omnia requisita, sufficet inquirere, et testes examinare super infrascriptis articulis: si vero non constet de huiusmodi probatione in totum vel in partem, expediens erit testes examinare super omnibus articulis superius descriptis, vel saltem super illis, de quorum probatione non constiterit; et praeterea super articulis sequentibus erunt utroque casu omnino examinandi testes, et de contentis in eis facienda inquisitio ex officio, videlicet:

1. An testis cognoscat episcopum transferendum, quomodo, a quo tempore citra, an sit ipsius consanguineus, cognatus, affinis, nimium familiaris, inimicus, aemulus, vel odiosus?

2. An sciat ipsum consecrationis munus suscepisse, et quae sit causa scientiae?

3. An sciat per quot annos fuerit episcopus illius ecclesiae, et quae sit causa scientiae?

4. An sciat eum in sua ecclesia et dioecesi assidue resedisse?

5. An sciat eum diligenter, et saepe dictam suam ecclesiam et dioecesim vi-

1 Nescio an potius legend. saepe dictam (R. T.)

silasse, opportune omnibus necessitatibus occurrisse et providisse, eiusque decreta et mandata debitae executioni demandari curasse, et quae sit causa scientiae?

6. An sciat eum saepe solemniter celebrasse, ordinationes iuxta necessitatum exigentiam habuisse, confirmationis sacramentum ministrasse, ceteraque pontificalia exercuisse, et quae sit causa scientiae?

7. An sciat eum pietatis, charitatis et prudentiae in gubernando specimen dedisse, ac verbo et exemplo profecisse, et quae sit causa scientiae?

8. An sciat eum prudenter ubilibet, et diligenter se gessisse in defendendis, conservandis, et augendis iurisdictionibus spirituali et temporali, iuribus, ac bonis omnibus suae ecclesiae, et quae sit causa scientiae?

9. An sciat vere eam doctrinam ipsum ad praesens polleere, quae in episcopo requiritur, ad hoc ut possit alios docere, et quae sit causa scientiae?

10. An dignum eum existimet, qui transferatur ad ecclesiam N., et an censeat eius translationem fore ipsi ecclesiae N. utilem et proficuum, et quare ita existimet et censeat?

Quid servandum circa inquisitionem faciendam in qualitates eorum, qui in consistorio promovendi sunt vel confirmandi ad dignitates abbatiales et prioratus et regimina monasteriorum, vel alias Regularium praefecturas.

Eadem omnia servanda sunt, quae dictum est servari debere in promovendis ad ecclesias cathedrales, praesertim quando praeter curam et regimen monachorum annexa est monasterio iurisdictione spiritualis vel temporalis in populum.

Ideo super eiusdem interrogatoriis examinandi sunt testes, mutatis tamen mutandis, respectu ecclesiae cathedralis et respectu monasterii, vel dignitatis regularis.

Addatur interrogatorium circa professionem Ordinis, et tempus a quo eam emisit: circa vero aetatem sufficiat interrogare et scire cuius aetatis sit, non restringendo se ad trigesimum annum expletum; postea enim videbitur, an in huiusmodi promovendo sit aetas legitima respectu dignitatis, ad quam promoveri debet.

Quoad doctrinam, cum promovendi ad huiusmodi dignitates regulares non sint per concilia generalia adstricti ad gradum doctoratus, sive licentiae, vel ad publicae academiae testimonium, et nihilominus aequum sit, ut eam doctrinam polleant, qua onus sibi imponendum sustinere valeant; praelati inquirentes studiose ac diligenter inquirere debent super doctrinam eiusmodi personarum iuxta modum et formam superius notatam, ut Romanus Pontifex, habitam informationem, quaenam sit promovendi doctrina iudicare possit, an sit talis, qualem dignitas illa exigit et requirit.

Circa fidei professionem emittendam a promovendis tam ad ecclesias cathedrales quam ad dignitates regulares.

Fidei professio debet emitti in manibus praelati, ad quem inquisitio (servato ordine superius dicto) pertinet, a quo si promovendus longe distet, poterit idem praelatus subdelegare receptionem dictae professionis Ordinario, cui promovendus vicinior erit.

Praelatus recipiet professionem fidei a promovendo, praesente notario publico, ac testibus, ipse autem promovendus eam emittet genibus flexis ante praelatum, et in fine tangendo ambabus manibus sacrosancta Evangelia et spondendo, vovendo ac iurando, prout in forma, ea deosculabitur.

Profitens duobus in locis, in quibus nomen et cognomen suum exprimendum erit, ea dumtaxat sua propria manu adscribet.

Praelatus propriae etiam manus subscriptione in fine exemplaris dictae professionis testabitur, eam a se receptam fuisse sub hac forma: Ego N. fidei professionem iuxta suprascriptam formam a R. P. D. N. in manibus meis ad verbum emissam recepi, et ita testor manu propria.

Demum notarius, qui praesens fuit, publico instrumento in calce eiusdem exemplaris, immediate post subscriptionem praelati inquirentis, extenso, fidem faciet de praedictae professionis emissione ac receptione praesentibus testibus, quorum nomina et cognomina exprimet.

Maxime curandum est, ut exemplaria professionis fidei transmittantur absque mendis, ne levibus quidem, cum nec in minimis liceat immutare formam a Sede Apostolica praescriptam, nimisque non modo notarii scribentis sed etiam praecipue praelati inquirentis incuria circa hoc notetur in sacro consistorio, quando in eo sit relatio processus, et mendorum in professione fidei repertorum, cum necesse sit ea etiam nominatim referre: ideo expediens erit, ad tollendam occasionem errorum provenientium ex incuria scribentis, ut ubique imprimantur exemplaria, iuxta formam Romae impressam, et maxima diligentia adhibeatur, ne mendose imprimantur. Cum vero transmittenda sunt instrumenta professionis fidei, haec ipsa subscribantur a profitente, et a praelato inquirente, et in eisdem notarius extendat instrumentum, prout dictum est.

Interrogatoria pro habenda informatione Status Ecclesiae.

1. An testis sciat in qua provincia sita sit civitas N.; cuius situs, qualitatis et magnitudinis sit; quot confluetur domibus, et a quot christifidelibus inhabitetur; cuius dominio in temporalibus subiacet; et quae sit causa scientiae?

2. An sciat in illa civitate esse ecclesiam cathedralem, vel metropolitanam, sub qua invocatione, cuius structurae et qualitatis, an aliqua reparatione indigeat, et quae sit causa scientiae?

3. Si est ecclesia archiepiscopalis, an sciat, quot episcopos suffraganeos habeat, et qui sint; si est episcopalis, an sciat cui archiepiscopo sit suffraganea; et quae sit causa scientiae?

4. Quot et quales sint in dicta ecclesia dignitates et canonicatus et alia beneficia ecclesiastica, quis sit numerus omnium presbyterorum et clericorum inibi in divinis inservientium, quae sit dignitas maior post pontificalem, quales sint redditus dignitatum, canonicatum et aliorum beneficiorum, et an adsint praebenda theologalis et poenitentiarum, et quae sit causa scientiae?

5. An in ea cura animarum exerceatur, per quem, an sit in ea fons baptismalis, et quae sit causa scientiae?

6. An habeat sacrarium sufficienter instructum sacra suppellectili, ceterisque rebus ad divinum cultum, et etiam ad pontificalia exercenda necessariis, chorum, organum, campanile cum campanis, et coemeterium, et quae sit causa scientiae?

7. An sint in ea corpora, vel aliquae insignes reliquiae sanctorum, quomodo asserventur, et quae sit causa scientiae?

8. An habeat domum pro archiepiscopi vel episcopi habitatione, ubi, et qualem, quantum distet ab ecclesia, et an reparatione indigeat, et quae sit causa scientiae?

9. An sciat verum valorem reddituum mensae archiepiscopalis, vel episcopalis, ad quam summam annuatim ascendat, in quibus consistant, an sint aliqua pensione onerati, ad cuius vel quorum favorem dicta pensio sit reservata, et quae sit causa scientiae?

10. Quot existant in illa civitate ecclesiae parochiales, et an unaquaeque habeat

fontem baptismalem, quot item in illâ existant collegiatae, quot monasteria virorum et mulierum, quot confraternitates et hospitalia, et an ibi sit mons Pietatis, et quae sit causa scientiae?

11. Quantum sit ampla dioecesis, quot et quae loca completatur, et quae sit causa scientiae?

12. An in eâ erectum sit seminarium: quot in eo pueri alantur, et quae sit causa scientiae?

13. An ipsa ecclesia vacet, quomodo, a quo tempore citra, et quae sit causa scientiae?

De statu ecclesiarum, quae sunt in partibus infidelium, quantum fieri poterit, diligens examen instituat, neque admittantur tituli in provinciali non descripti, vel qui in scripturis sacri collegii non reperiuntur.

Interrogatoria pro habendâ informatione status alicuius monasterii.

1. In quâ provinciâ et dioecesi sit monasterium, et quae sit causa scientiae?

2. Cuius ordinis sit, et quae sit causa scientiae?

3. Quis sit numerus monachorum, et quis eos tamquam caput regere consueverit, et quae sit causa scientiae?

4. Sub qua invocatione sit ecclesia ipsius monasterii, cuius structurae et qualitatis, an indigeat reparatione, et quae sit causa scientiae?

5. Qui sint redditus mensae abbatialis, vel prioralis, qui redditus mensae conventualis, et quae sit causa scientiae?

6. An monasterium habeat aliquam iurisdictionem temporalem, aut spirituales, quam et in quos, et quae sit causa scientiae?

7. An habeat curam animarum, per quem haec exercentur, et quae sit causa scientiae?

8. An vacet, quomodo et a quo tempore citra, et quae sit causa scientiae?

Quid agendum perfectâ inquisitione.

Cum totum examen, seu inquisitio de personâ promovendâ et informatio de statu ecclesiae, seu monasterii, perfectae fuerint, notarius eas, unâ cum scripturis et documentis publicis et authenticis ac professione fidei, instrumentum publicum rediget.

Si processus inquisitionis confectus fuerit extra Romanam Curiam, praelatus, qui eam confecerit, ad Pontificem clausum et obsignatum transmittet, si ecclesia vel monasteria non sint ad nominationem vel praesentationem imperatoris vel alicuius regis; si vero de huiusmodi nominatione vel praesentatione, transmittet processum ad cardinalem illius regni vel provinciae protectorem, in qua est ecclesia, vel monasterium providendum.

Ipse autem praelatus, vel per litteras separatas, simul tamen cum processu mittendas, vel per subscriptionem huiusmodi processus, significabit, quanta fides testibus examinatis, eorumque dictis et scripturis productis, suo iudicio habenda sit, simul etiam quid de promovendo ipse sentiat.

Processus sic formatus et transmissus primum a cardinale, cui illum in consistorio referendi munus incumbet, deinde a tribus cardinalibus prioribus ordinum¹ subscribetur: et postea fiet relatio in consistorio.

Cardinalis relator monere debet promovendum, si praesens in curiâ sit, ut, iuxta concilium Lateranense novissime celebratum, omnes cardinales vel maiorem partem collegii adeat, antequam ecclesia vel monasterium proponatur, ut quae a referente collegâ sunt audituri, oculatâ fide, quantum ad personam ipsius promovendi attinet, cognoscere possint.

¹ Nescio annon legendum potius foret *priorum ordinum* (R. T.).

CCLVI.

Facultas episcopo Caesenatensi, Status Urbini gubernatori, auctoritate et nomine sanctae Sedis prohibendi quibusvis subditis Sedis Apostolicae ecclesiasticis et secularibus, etiam principibus, ne, eveniente obitu ducis Urbini, populos ad arma convocare, militum copias cogere, etc. audeant¹.

**Venerabili fratri
Laurentio episcopo Caesenatensi,
Urbanus Papa VIII.**

**Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.**

Exordium.

Creditum humilitati nostrae, nullo licet meritorum suffragio, per abundantiam divinae gratiae apostolatus officium postulat, ut, licet communi totius gregis Domini saluti sollicitis studiis iugiter invigilemus, peculiari tamen populorum nostro et S. R. E. temporali dominio subiectorum securitati et quieti studio incumbamus; aequum reputantes et rationi consonum, ut haec sancta Sedes, quae universos fideles sublevare solet, hos potissimum in suam tutelam specialiter receptos ab omni iniuriâ vindicet, illaesosque tueatur et defendat.

Franciscus Maria Urbini dux episcopum Caesenatensem illius ducatus gubernatorem deputat.

§ 1. Cum itaque² aliàs dilectus filius nobilis vir Franciscus Maria Urbini dux, provide considerans, ducatum Urbini, necnon civitates Senogallensem et Pisarensem ac S. Leonis cum terrâ et arce Maioli, totumque statum Montisferetranum, aliaque dominia, civitates, oppida, castra, terras, arces, propugnacula, seu fortalitia, et loca quaecumque, etiam speciali notâ et expressione digna, in et sub Statu dicti ducatus Urbini ad praesens quomodolibet comprehensa, eius antecessoribus dudum a Romanis Pontificibus praedecessoribus

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

² Vide alias de hoc ducatu constitutiones, supra, pag. 179, 268, et alibi, huius voluminis (R. T.).

nostris in feudum data et concessa, seu aliàs per eum quomodolibet possessa, per obitum suum sine liberis et descendantibus masculis legitimis et naturalibus, ob lineam finitam, cum omnibus eorum territoriis, districtibus, iurisdictionibus, membris, iuribus, etiam prohibendi, ac pertinentiis universis (excepto Castro Podii Hibernorum et aliis bonis non feudalibus, neque iurisdictionibus, relaxatis et reservatis Francisco Maria duci praedicto, eiusque haeredibus et successoribus, in instrumento concordiae sub die xxx aprilis MDCXXIV celebrato) aperta, ac ad nos et Romanam Ecclesiam, Sedemque et Cameram Apostolicam reversura et devoluta iri, ac pertinere; se vero pro vectae actatis iam existere, necnon mensurabiles dies suos, humanamque vitam in imagine pertranseuntem sibi ob oculos proponens, ut, curis, aliisque impedimentis secularibus solutus, de substantiâ suâ, quae apud Deum est, tutius adipiscendâ, solidiori meditationum, aliorumque piorum operum exercitio cogitare valeret, et generalem, quoad ipse vixerit, ducatus et aliorum dominiorum praedictorum gubernatorem ad electionem nostram deputaverit:

§ 2. Nos, ne³, si quid humanitas eidem Francisco Mariae duci contingat, nihil, quod ad muneris nostri partes pro nostrorum et Sedis praedictae ditionis temporalis populorum securitate et quiete spectat, praetermittere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, tibi, tuisque et aliis quibuscumque quacumque dignitate ecclesiasticâ sive etiam laicali fungentibus in gubernio seu administratione Status et domini huiusmodi successoribus, siye aliis eandem Sedem in eis repraesentantibus, ex nunc prout postquam dictus Franciscus Maria

Urbanus prohibet, quomodo, eveniente ducis obitu, quisquam arma cogat, milites scribat, etc.

³ Partic. ne redundat; vide supra locum par. pag. 268 b (R. T.).

dux viam universae carnis ingressus fuerit, universis et singulis archiepiscopis, episcopis et aliis locorum Ordinariis sub interdicti ingressus ecclesiae, ac suspensionis a divinis, et tam iis, quam quibusvis ducibus, principibus, marchionibus, comitibus, baronibus et domicellis, necnon vicariis, feudatariis, magistratibus, communitatibus, universitatibus, officialibusque et ministris, ac aliis personis, etiam ecclesiasticis, secularibus et regularibus, demumque universis et singulis subditis nostris immediatis et mediatis, cuiuscumque status, conditionis, praesentiae et dignitatis, etiam de necessitate exprimendae existentibus, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, necnon excommunicationis latae sententiae et rebellionis, necnon confiscationis omnium honorum, et ultimi supplicii poenis, per contrafacientes eo ipso, absque ulla declaratione, incurrendis, ne, casu apositionis seu devolutionis praedictarum per obitum ipsius Francisci Mariae ducis seu alius quomodocumque et quodocumque eveniente seu succedente, ipsi, seu eorum aliquis per se, vel alium, seu alios, directe vel indirecte, quovis quaesito colore, ingenio, vel praetextu, aut ex quavis causa, etiam quantumvis pia, rationabili, privilegiata et iusta, militum copias cogere, comparare vel ducere, neve populos, vel sigillatim singulares personas, publice aut privatim, palam vel occulte ad arma convocare, conclamare, concitare, neque armorum manus, coetus, conventus, seu illicitas et tumultuosas collectas, sive cavalcatas, vel adunatas facere, vel simul congregare, aut milites, vel collectas huiusmodi in propriis, seu aliis domibus, seu locis recipere, habere, vel retinere, aut aliquid huiusmodi moliri, vel machinari.

§ 3. Ipsi vero particularibus personis, ut praefertur, vel aliis quomodolibet qualificatis, ne collectis militum huiusmodi,

tam armatis, quam inermibus, sive convocationibus, conclamationibus, aut conventibus, coetibus et tumultibus huiusmodi intervenire, aut praemissis auxilium, consilium, vel favorem quovis modo et ex quacumque causa praestare, absque expressa licentia tua, audeant seu praesumant, sive illorum aliquis audeat vel praesumat, sed in quavis illorum praetensione ad te recursum habeant, seu habeat, auctoritate et nomine nostris districte prohibendi et interdicendi;

§ 4. Omnes vero et singulos supra expressos, et quaslibet alias singulares personas, etiam ecclesiasticas, tam seculares quam quorumvis Ordinum et militiarum etiam S. Ioannis Hierosolymitani regulares, si quae earum, aut aliquis illorum, mandatis, iussis et monitionibus tuis huiusmodi obtemperare recusaverint, aut illis quoquo modo contradixerint, vel se se opposuerint, tamquam nostris et apostolicis mandatis, iussis et monitionibus parere recusantes, illisque contradicentes ac se opposentes, nostros et S. R. E. ac Sedis Apostolicae rebelles declarandi et publicandi, ac contra illos summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, manu regia, nullo iuris ordine servato, nec aliquo formato processu, more militari et iure belli, ad privationem officiorum, feudorum et honorum quorumcumque, etiam allodialium, per eos in quibuscumque locis possessorum, seu quovis modo obtentorum respective, omni et quacumque appellatione et recursum postpositis, procedendi, ac, ubi iustitia ita exegerit, et ordo dictaverit rationis, seu cum ita expedire iudicaveris, eosdem contradictores et rebelles quacumque pecuniaria vel corporali, ac etiam ultimi supplicii, poenam affici faciendi, ac generaliter omnia et singula in praemissis, et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint vel fuerint, quae sub generali verbo-

ejusdem episcopi licentia.

Facultas eisdem conceditur inobedientes puniendi.

CCLVII.

Confirmatur decretum Congregationis Concilii super matrimoniis, quae inter trasferentes domicilium contrahuntur.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit venerabilis frater archiepiscopus Coloniensis, quod, habito nuper per eum ad venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales sacri Concilii Tridentini interpretes recursum super infrascriptis dubiis, videlicet:

Primo: An incolae tam masculi quam feminae loci, in quo Concilium Tridentinum in puncto matrimonii est promulgatum et acceptatum, transeuntes per locum in quo dictum Concilium non est promulgatum, retinentes idem domicilium, valide possint in isto loco matrimonium sine parcho et testibus contrahere?

Secundo: Quid, si eo praedicti incolae tam masculi quam feminae solo animo sine parcho et testibus contrahendi se transferant, habitationem non mutant?

Tertio: Quid, si iidem incolae tam masculi quam feminae eo transferant habitationem, illo solo animo, ut absque parcho et testibus contrahant?

§ 2. Iidem cardinales, ad primum et secundum, non esse legitimum matrimonium inter sic se transferentes et transeuntes cum fraude; ad tertium vero dubiorum huiusmodi, si domicilium vere transferant, matrimonium esse validum responderunt et resolverunt, prout in decreto desuper emanato plenius continetur.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus archiepiscopus responsum, seu dubiorum praedictorum resolutionem huiusmodi, pro illius subsistentia et validitate firmioribus; apostolicae nostrae confirmationis robore communiri summopere desideret:

† Ex Regest. in Secret. Brev.

rum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, specialemque, expressam et individuum requirent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi et exequendi, plenam, liberam et amplam facultatem et auctoritatem, tenore praesentium concedimus et impartimur.

§ 5. Sub prohibitione autem et interdicto per te vigore praesentium faciendis et publicandis, nolumus comprehendi, nec comprehensos ullo modo censi, armorum gubernatores, arcium praefectos, sive castellanos et militiarum capitaneos, nec alios, qui, pro capiendâ civitatum, arcium, fortalitorum, terrarum, castrorum, palatiorum domini totius Status huiusmodi, ac bonorum feudaliu sive iurisdictionalium Sedis et camerae praedictarum possessione, ac eorum contra omnes et quoscumque, qui illa invadere praesumerent, defensione, unâ cum militibus suae curae commissis, tua, seu aliorum a nobis auctoritatem et facultatem ad id habentium, iussa et mandata in eventus huiusmodi, eâ, qua decet, promptitudine exequi debent et tenentur.

§ 6. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus illis, quae in praedictis litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem, ut praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticae constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra, ubique locorum, habeatur, quae praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xiv augusti MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 14 augusti 1627, pontif. anno v.

Ab hoc decreto excipiuntur commissarii ad ducatus possessionem capiendam a sancta Sede deputati.

Contraria tolluntur.

Transumptis danda fides.

Dubia ab archiepiscopo Coloniensi proposita.

Solutio Congregationis Concilii.

Petitur Pontificia auctoritate confirmari.

Confirmatur.

§ 4. Nos, eundem archiepiscopum specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, responsum, seu dubiorum praedictorum resolutionem huiusmodi, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

Clausula.

§ 5. Decernentes, illud, seu illam, necnon praesentes litteras, valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; sicque, et iuxta illa, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari ac definiri debere; ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV augusti MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 14 augusti 1627, pontif. anno v.

CCLVIII.

*Iubilaeum christifidelibus in Æthiopiae imperio commorantibus*¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Pastoralis officii nobis divinâ providentiâ commissi res exigit, ut de salute Dominici gregis solliciti ad eos christifideles mentis nostrae aciem et paternae charitatis affectum praecipue dirigamus, quos, in partibus ab hac Sanctâ Sede remotissimis constitutos, spiritualibus commodis et gratis carere cognoscimus.

Æthiopia in-
biliaeum conce-
ditur.

§ 1. Hinc est quod nos, attendentes, christifideles in Æthiopiae ac aliis locis

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

carissimi in Christo filii nostri sulthani Saged Æthiopiae imperatoris dominio subiectis commorantes, ob maximam ab almâ Urbe nostrâ distantiam, aliaque legitima impedimenta, ad eandem Urbem pro percipiendis spiritualibus anni iubilaei proxime praeteriti fructibus accedere non potuisse, et proinde, super eorum statu in intimis animi et misericordiae visceribus commoti, eos speciali indulgentiarum ac iubilaei munere consolari volentes, supplicationibus quoque dicti sulthani imperatoris nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus illarum partium christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac sacrâ communionem refe-

Qui praescri-
pta hic opera
adimpleverint.

ctis, quod, unam seu plures ecclesiam seu ecclesias vel loca pia per venerabilem fratrem patriarcham Æthiopiae deputanda per quindecim dies continuos vel interpolatos (quos pro personis infirmis, senibus, praegnantibus, virginibus, viduis et aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac capitulis, congregationibus, tam secularium quam regularium, sodalitatibus, universitatibus ac confraternitatibus, ecclesiam seu ecclesias vel cappellas aut loca pia huiusmodi processionaliter visitantes¹, atque ob alias causas, prout eidem patriarchae videbitur, ad minorem numerum illius arbitrio reduci posse volumus) devote ac reverenter visitando respective, et ibi quinquies orationem dominicam et toties salutationem angelicam pro peccatorum suorum remissione², ac pro pace inter principes christianos conservandâ, et haeresum extirpatione, ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pie ad Deum orando, plenariam eiusdem anni iubilaei omnium peccatorum suorum in-

¹ Videtur legendum *visitantibus* (R. T.).

² Videtur deesse *recitando* (R. T.).

dulgentiam et remissionem semel tantum consequantur, perinde ac si quatuor ecclesias dictae almae Urbis pro consequendo iubilaeo huiusmodi statutis ad id diebus personaliter visitassent, et alia ad hoc requisita adimplevissent.

Christifide-
bus facultas
conceditur eli-
gendi confessa-
rium, etc.

§ 2. Et ad hunc effectum, illis, ut confessarios, quos idem patriarcha iubilaei huiusmodi causâ in statutis ecclesiis respective deputaverit, sibi eligere valeant, presbyteros seculares, vel cuiusvis Ordinis regulares, qui, confessionibus illorum diligenter auditis, eos ac eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus et delictis, etiam Sedi Apostolicae reservatis, ac in litteris, quae in die Coenae Domini legi consueverunt, contentis, necnon censuris et poenis ecclesiasticis, ad effectum ipsius iubilaei consequendum tantum, iniunctâ eis poenentiâ salutari, absolvere possint;

Iubilaeum
consequi et
etiam possunt
qui illud Ro-
mae sunt con-
sequuti.

§ 4. Necnon et ut illi, qui Romam forsitan venerunt, ac iubilaeum ipsum quovis modo consequuti sunt, denuo etiam illud iuxta tenorem praesentium consequi valeant, concedimus.

Aliae facultates
patriarchae
concessae.

§ 5. Praeterea eidem patriarchae, ut cuiusvis Ordinis monialibus, et orphanorum, aliarumque mulierum in communi viventium congregationibus, ad iubilaeum ipsum intra monasterium domosve suas consequendum, conditiones, modum et tempus praescribere, et denique in praemissis omnibus et singulis illius arbitrio facere, ordinare, providere, et quaecumque sibi visa remedia opportuna adhibere¹ possit, prout animarum saluti expedire iudicaverit, facultatem tribuimus et impartimur. Praesentibus ad tres menses tantum a die illarum publicationis computandos tantum valituris.

Transumptis
danda fides.

§ 6. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo

¹ Edit. Main. legit *adhiberi* (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XIII.

75

personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra ubique adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxxi augusti MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 31 augusti 1627, pontif. anno v.

CCLIX.

*Indultum celebrandi missam et recitandi officium die v february de viginti tribus Martyribus, ex Ordine fratrum Minorum S. Francisci de Observantiâ provinciae Discalceatorum S. Gregorii Philippinarum et Iaponiae, pro fratribus dicti Ordinis ubique existentibus, et pro aliis quibuscumque Manilensis dioecesis tantum*¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Salvatoris et Domini nostri Iesu Christi, qui milites suos inclytos, quorum mors pretiosa in conspectu eius, immortalitatis coronâ donat in caelis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia christifidelium praesertim catholicorum regum vota, per quae eorundem sanctorum militum veneratio promovetur, et laudatur Dominus in sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus favoribusque et gratis prosequimur opportunis.

Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Petrus Baptista, procurator fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ Discalceatorum nuncupatorum provinciae S. Gregorii Philippinarum et Iaponiae, nobis nuper exponi fecit, venerabiles fra-

Supplicatum
fuit Pontifici
pro facultate,
de qua in ru-
brica.

¹ Isti Beati fuerunt martyrio coronati unâ cum tribus aliis e Societate Iesu de quibus etiam celebrari missam posse idem concessit Pontifex in Const. seq.

tres nostri S. R. E. cardinales sacris ritibus praepositi in causâ canonizationis vigintitrium Martyrum, videlicet, Petri Baptistae et sociorum eius ex dicto Ordine, quorum nempe sex professi, ceteri vero laici et familiares coadiutores eorumdem sex professorum erant, quique omnes pro Christi nomine in oppido civitate nuncupato Nangasa qui extra muros in regno Japoniae cruci affixi et transverberati fuerunt, in sacro Rotae auditorio, et deinde de mandato nostro ab eisdem cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio tituli S. Priscae presbytero cardinali Muto nuncupato, discussâ, censuerint constare de martyrio et miraculis, ideoque ad actualem illorum canonizationem quodcumque deveniri posse; superiores vero dicti Ordinis, pro eo, quem erga eosdem Martyres gerunt, devotionis affectu, officium et missam de illis (donec ad solemnem eorum canonizationem, pro qua non solum dictus Petrus eorumdem fratrum nomine, verum etiam charissimus in Christo filius noster Philippus rex catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella regina catholica Hispaniarum, nec non universa civitas Manilensis et Chinen-sis, seu Machanensis, alique nobis per eorum litteras ad nos transmissas humiliter supplicarunt, deveniatur) ut infra recitari posse plurimum desiderent:

Qui modo eam concedit.

§ 2. Nos, piis eorumdem superiorum votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus

dicti Petri et eorumdem superiorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, de eorumdem cardinalium consilio, ut de eisdem Martyribus, tam ab omnibus dicti Ordinis S. Francisci religiosis ubique existentibus, quam etiam aliis ecclesiasticis et secularibus personis Manilensis dioecesis dumtaxat, ubi praecipue dictorum Martyrum pro Christi fide labores valde profecerunt, officium et missa de communi plurimorum Martyrum die eorum natali, videlicet die quintâ februarii, recitari et celebrari respective libere et licite possit et valeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium licentiam et facultatem concedimus et impartimur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria removendo.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis-que credi mandando.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV septembris MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 14 septembris 1627, pontif. anno v.

CCLX.

Indultum celebrandi missam et recitandi officium de tribus Martyribus Paulo Michi, Ioanne de Goto, et Didaco Quizai e Societate Iesu quotannis die quintâ februarii pro omnibus dictae Societatis religiosis¹.

¹ Hoc indultum ad omnes sacerdotes, tam seculares quam regulares, ad ecclesias huius Societatis confluentes extendit sacra Rituum Congregatio, ut in decreto mox subsequente quod Urbanus VIII approbavit.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Salvatoris et Domini nostri Iesu Christi, qui milites suos inclytos, quorum mors pretiosa est in conspectu eius, immortalitatis coronâ donat in caelis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia christifidelium praesertim catholicorum regum vota, per quae eorumdem sanctorum militum veneratio promovetur, et laudatur Dominus in sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, favoribusque et gratis prosequimur opportunis.

Supplicatio facta Pontifici pro huiusmodi indulto.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii praepositi generalis et presbyteri Societatis Iesu nobis nuper exponi fecerunt, venerabiles fratres nostri S. R. E. cardinales sacris ritibus praepositi in causâ canonizationis trium martyrum, videlicet, Pauli Michi, ac Ioannis de Goto, et Didaci Quizai ex dictâ Societate, qui pro Christi nomine in oppido civitate nuncupato Nangasa, qui extra muros in regno Japoniae cruci affixi et transverberati fuerunt, in sacro Rotae auditorio, et deinde de mandato nostro ab eisdem cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio tituli S. Priscae presbytero cardinali Muto nuncupato, discussâ, censuerint constare de martyrio et miraculis, ideoque ad actualem illorum canonizationem quodcumque deveniri posse; praepositus vero et presbyteri praedicti, pro eo, quem erga ipsos sanctos Martyres gerunt, devotionis affectu, officium et missam de illis (donec ad solemnem eorum canonizationem, pro qua non solum iidem praepositus et presbyteri, verum etiam charissimus in Christo filius noster Philippus rex catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella regina catholica Hispaniarum, nec non universa civitas Manilensis et Chinen-sis, seu Machanensis, alique nobis per eorum litteras ad nos transmissas humi-

liter supplicarunt) deveniatur, ut infra recitari posse plurimum desiderent:

§ 2. Nos, piis ipsorum praepositi et presbyterorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus praepositi ac praesbyterorum praedictorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem cardinalium consilio, ut de eisdem Martyribus ab omnibus dictae Societatis religiosis ubique existentibus officium et missa de communi plurimorum Martyrum die eorum natali, videlicet die quintâ februarii, recitari et celebrari respective libere possit et valeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium licentiam et facultatem concedimus et impartimur.

Concessio, de qua in rubrica.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrarium.

§ 4. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis-que credi.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XV septembris MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 15 septembris 1627, pontif. anno v.

Sequitur decretum sacrae rituum Congregationis, quo praedictum indultum

extenditur ad omnes sacerdotes tam seculares quam regulares ad ecclesias dicti Societatis confluentes.

Cum alias sub die III iulii MDCXXVII sacra rituum Congregatio, annuente Sanctissimo, concesserit, ut de tribus sanctis Martyribus e Societate Iesu, Paulo Michi, Ioanne de Goto, et Didaco Quizai in Iaponia pro Christi fide cruci affixis, officium ac missa de communi plurium Martyrum ipsa die eorum martyrii, nempe quinta february, ab omnibus presbyteris eiusdem Societatis, ubique existentibus, recitari et celebrari posset; instante generali patrum Societatis Iesu, indultum praedictum ad omnes sacerdotes, tam seculares quam regulares, ad eorum ecclesias confluentes, extendi posse eadem sacra Congregatio censuit. Facto verbo cum Sanctissimo, Sanctissimus annuit die XXVI septembris MDCXXIX.

IOANNES BAPTISTA card. DETUS.

F. FULV. BENIGNUS, secretarius.

CCLXI.

Praefigitur terminus trium mensium ab istius Constitutionis publicatione partibus ad retractandum omnia contra constitutiones Sixti V, Clementis VIII et Pauli V super prohibitionem alienandi foralitia et castra, aliaque bona iurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia, absque Sedis Apostolicae licentia, et contra illarum declarationem et extensionem respective quoad castra diruta et alia in eis expressa a Sanctitate Sua emanatas, gesta, et notariis, etiam Sedis Apostolicae, etiam de numero participantium, ad instrumenta, de quibus sunt rogati, exhibendum, et in eorum margine cassationes adnotandum; et insuper mandatur testibus, quatenus contractus

omnes, quibus interfuerint, intra similem terminum a die contractus, revelare et de eis notam dare debeant.

Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Sedes Apostolica, pia mater, filiis poenas, quas illi per inobedientiam vel negligentiam incurrerunt, aliquando remittere et condonare consuevit, ad hoc ut illi, benignitatem experti, ad ea, quae sibi iniuncta sunt, fidelius peragenda incitentur, eos vero, qui clementiam suam agnoscere non curant, timore poenae perterere non desistit.

§ 1. Nuper siquidem, per alias nostras, sub datum videlicet kalendis iunii, pontificatus nostri anno IV, confectas litteras, constitutiones per felicis recordationis Sixtum V, Clementem VIII, ac Paulum etiam V, Romanos Pontifices praedecessores nostros, super prohibitionem foralitia et castra, aliaque bona iurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia, absque Sedis Apostolicae licentia alienandi editas confirmavimus et innovavimus, easque quoad castra diruta, tenutas et praedia etiam non iurisdictionalia in confinibus loci iurisdictionalis et bona in dicto Statu in confinio principum exterorum sita, illorumque locationes et censuum annuorum super praemissis om-

1 Prohibitionem huiusmodi alienationum a Sixto V editam habes in ipsius Const. VII, *Sollicitudo*, tom. VIII, pag. 580. Et Clem. VIII declarationem et extensionem lege in eiusdem Const. CCL, *Romanum* (in h. n. ed. CCLXI, tom. X, pag. 711); ac Pauli V innovationem in Const. CCLXXXI, *Pastorale* (in h. n. ed. CCCI, tom. XII, p. 413); ampliavit Urbanus VIII in Const. CCXXIV (in h. n. ed. CCXLV) *Decens*, ut supra pag. 547. Quia vero multae alienationes contra tenores dictarum Constitutionum factae fuerant, ne temporis progressu iurisdicatio aliqua usurpetur, seu fines iurisdictionales confundantur, erexit Congregationem de confinibus Status Ecclesiastici, Sedi Apostolicae mediate vel immediate subiecti, nuncupandam, ut in Const. seq., *Debitum*.

Exordium.

Referitur Constitutio ab ipso edita quam habes indicatam in nota ad rubricam.

nibus impositarum¹ et impositorum venditiones extendi declaravimus et respective extendimus, prout in dictis litteris plenius continetur.

Partibus quae Constitutiones Clemens VIII, Sixti V et huius Pontificis contravenerunt praefigitur terminus trium mensium ad retractandum gesta contra ipsas Constitutiones et poenas exigi prohibentur dicto termino durante.

§ 2. Licet autem omnes et singuli, qui ad venditiones, alienationes, locationes, aliaque in singulis constitutionibus, ac etiam nostris litteris praedictis respective fieri prohibita, aut eorum aliquod, nulla Sedis Apostolicae praecedente in scriptis, obtenta licentia, vel illa apud notarium in actu celebrationis contractus minime dimissa, devenerint et seu executioni demandaverint, poenas omnes in constitutionibus et earum qualibet ac etiam in nostris litteris praedictis contentas eo ipso incurrerint et incurrisse censi debeant; nihilominus, ex nostra benignitate mitius agendo, motu proprio, non ad alicuius oblatae nobis desuper petitionis instantiam, sed ex mera nostra scientia et deliberatione, ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnibus et singulis, qui in praemissis, aut eorum aliquo hactenus contravenerint, terminum trium mensium, a die publicationis praesentium computandum, intra quem omnes et singuli, tam emptores, quam venditores, ceterique quomodolibet contravenientes, omnia et singula per eos gesta et inde sequuta quaecumque retractasse, et actu retrosimili in pristinum, prout ante sequutam aliquo modo contraventionem erant, reposuisse et restituisse debeant, apostolica auctoritate praefigimus per praesentes, quo quidem termino durante poenas praedictas, tam ab ipsis contrahentibus, scilicet venditoribus, alienantibus et locatoribus, ac emptoribus, acquirentibus et conductoribus, quam a notariis exigi nolumus.

Quo elapso, tamquam contra non parentes, manu regia et executivae procedatur, et poena exigatur.

§ 3. Ipso autem termino elapso et praemissis non parito, tam camerae nostrae apostolicae commissarium, quam fisci

1 Indubie legendum *impositiones pro impositarum*, ut infra pag. 600 (R. T.).

procuratorem generalem, dilectos filios, posse et debere eiusdem camerae nomine, et nemine vocato, ac manu regia et executivae, ac etiam de facto, citra vitium spoli, nullitatis et attentatorum, possessionem bonorum venditorum, alienatorum, vel locatorum capere, ad effectum retinendi et fructus illorum percipiendi ad utilitatem dictae camerae, ac respective possessionem suo tempore consignandi, iuxta constitutionum et nostrarum litterarum praedictarum formam, personis in eisdem constitutionibus et nostris litteris designatis; necnon etiam desuper agere coram quocumque Romanae curiae seu Status nostri Ecclesiastici iudice pro effectuali et integra revocatione et repositione omnium et singulorum in pristinum, non obstante taciturnitate, negligentia, ac etiam contradictione ipsorummet contrahentium et cuiuslibet eorum, ita quod etiam illis seu altero eorum non instantibus, quinimo etiam invititis et contradicentibus, omnia, ut praefertur, etiam manu regia in pristinum quamprimum reponantur; et contravenientes, ac omnia et singula in pristinum infra dictum terminum trium mensium non reponentes, in poenas praedictas ipso iure, absque aliqua declaratione, etiamsi, quoad contrahentes et eorum quemlibet, pretia restituta, aut alia in recompensam soluta, tradita, vel in eis quomodolibet promissa adimpleta non fuerint, incurrisse et in illas incidisse.

§ 4. Notarios quoque, etiam Sedis Apostolicae nuncupatos, etiam de numero participantium, intra eundem trium mensium terminum, tam in exhibendo instrumento, quam etiam ulterius in adnotando in margine ipsorum instrumentorum cassationem, retractationem, restitutionem et repositionem in pristinum omnium contra constitutionum et litterarum praedictarum tenorem actorum, paruisse debere, alias privationis officiorum suorum et alias omnes poenas in eisdem constitutionibus et litteris inflictas

Notarii omnia instrumenta huiusmodi exhibeant et in margine cassationes adnotentur infra dictum terminum.

incurrisse, eadem auctoritate decernimus et declaramus.

Testes, qui huiusmodi contractibus inter fuerint, revelent contractus et notarios de illis rogatos infra terminum trium mensium.

§ 5. Et insuper, ne constitutiones et nostrae litterae praedictae ex occultis contractibus fraudari contingat, praecipimus et mandamus, quod omnes et singuli testes, qui in praedictis contractibus, scilicet venditionis, alienationis, locationis et aliis, ut praefertur, prohibitis, de cetero celebrandis adhibiti fuerint, infra terminum trium mensium a die cuiuslibet celebrati contractus computandorum, sub poenis nostro et pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis, contractus, quibus intervenerint, revelare, et de eis ac notariis de illis rogatis notam dare teneantur, etiamsi contractus ipsi in executionem iudicati, vel in vim subhastationis, aut aliis quomodolibet celebrati extiterint.

Licentia et beneplacitum Sedis Apostolicae super praemissis, vel similibus concessa, seu concedenda, ad favorem Sedis et camerae apostolicae concessa intelligantur.

§ 6. Demum licentias et beneplacitum apostolicum, a Sede Apostolica in quorumcumque baronum et aliorum quomodolibet nuncupatorum montium erectione, seu censuum impositione, vel aliis, quomodolibet concessa hactenus, et imposterum quovis tempore concedenda, ac etiam motu proprio et aliis quomodolibet emanata hactenus et in futurum emananda, etiam quoad omnia in eisdem licentiis et beneplacito expressa et exprimens, sine praedictis quorumcumque iurium camerae apostolicae, in quemcumque casum seu eventum cuiuscumque devolutionis seu caducitatis ex quocumque capite hactenus quomodolibet forsitan incurrae seu de cetero quomodolibet incurrae et purificatae seu purificandae, ad favorem Sedis et Camerae praedictarum in et super civitatibus, castris, oppidis, terris et locis iurisdictionalibus et non iurisdictionalibus, ac etiam bonis per praedictas constitutiones et nostras litteras qualificatis, nec aliis, aliter, aut alio modo, intelligi debere aut posse harum serie similiter declaramus.

Clausulae.

§ 7. Sicque, et non aliter, in omnibus

et singulis praemissis per quoscumque iudices ordinarios, delegatos et commissarios, et etiam camerae praedictae clericos praesidentes, necnon causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam camerarium, et de latere legatos, iudicari et defini ac interpretari debere, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ac irritum et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, etiam decernimus.

§ 8. Iniungentes et mandantes in virtute sanctae obedientiae, ac sub poena indignationis nostrae, eisdem legatis, ac dilectis filiis prolegatis, gubernatoribus, etiam Urbis, ac iudicibus nunc et pro tempore in eadem Urbe et toto Statu nostro praedicto existentibus, et cuilibet eorum, ut praesentes nostras et in eis contenta quaecumque in Urbe ac Statu praedictis ab omnibus et singulis, ad quos quomodolibet spectat et in futurum spectabit, perpetuo observari mandent et faciant, et pro omnium et singulorum praemissorum inviolabili observatione contra inobedientes et praemissis in aliquo contravenientes et alios, quos opus erit, omnibus iuris et facti mediis opportunis similiter manu regia et via executiva, ac omni et quacumque appellatione remota, procedant.

Praeceptum observantiae huius Constitutionis.

§ 9. Non obstantibus nostra de non tollendo iure quaesito, ac aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac omnibus illis, quae Sixtus et Clemens ac Paulus praedecessores praedicti in dictis constitutionibus, et nos in litteris nostris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

§ 10. Ut autem praesentes omnibus innotescant, volumus et apostolicam aucto-

Forma et effectus publicationis.

1 Verba iudicari et defini debere inutiliter repetita delemus (R. T.).

CCLXII.

Erectio Congregationis super confinibus Status Sedi Apostolicae mediate vel immediate subiecti, cum deputatione illius praefecti et consultorum, et facultatibus eisdem concessis.

Urbanus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

ritate pariter decernimus, quod illae in valvis ecclesiae Lateranensis, et basilicae Principis apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Florae publicentur et affigantur, quae, postquam sic affixae et publicatae fuerint, quoscumque tam in Romana curia et Statu praedicto, quam extra eos existentes, perinde obligent et arcent, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent;

Exemplorum fides.

§ 11. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu notarii publici et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsismet praesentibus haberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae praefixionis, praeepti, declarationum, iniunctionis, mandatorum, voluntatis et decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, v kalendas octobris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 27 septembris 1627, pontif. anno v.

Anno a nativitate D. N. Iesu Christi MDCXXVII, indictione x, pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et D. N. D. Urbani divina providentia Papae VIII, anno eius v, die vero v mensis octobris, retrospectae litterae apostolicae publicatae et affixae fuerunt ad valvas Principis apostolorum de Urbe, S. Ioannis Lateranensis et in acie Campi Florae per nos Paulum Bartoccium et Augustinum de Bollis apostolicos cursores.

MATTHIAS, magister.

Debitum pastoralis officii nobis, meritis licet imparibus, divina dispositione commissi, mentem nostram continua pulsant instantia, ut ad ea, quae nostrae et Sedis Apostolicae civitatum, oppidorum et locorum, aliorumque bonorum, confinium et terminorum manutentionem et conservationem, ac illorum incolarum, nostrorum et dictae Sedis subditorum, securitatem et tranquillitatem concernunt, etiam per novarum congregationum praemissis sedulo vigilantium erectionem procuranda, operam et operam, quantum nobis ex alto conceditur, efficaces impendamus, aliaque desuper disponamus, prout ad camerae nostrae et subditorum eorumdem utilitatem, et Status nostri Ecclesiastici tuitionem, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§ 1. Nuper siquidem ex praemissis et certis aliis tunc expressis rationibus et causis adducti, ac Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, unam a felicitis recordationis Sixto V

Sixtus V, Clemens VIII et Paulus V adherent Constitutione, citata in nota ad rubricam quavis Pontifex innovavit et exten-

1 Sixtus V prohibuit alienari bona in forenses, et castra aliaque bona iurisdictionalia tam in forenses quam in subditos, absque Sedis Apostolicae licentia; quam prohibitionem innovarunt Clemens VIII et Paulus V, et pariter iste Pontifex eas confirmavit, declaravit et ampliavit (Vide notam ad rubricam, Const. praeced., pag. 597, ubi omnes praedictae constitutiones citatae sunt). Et cum multae alienationes contra praedictas constitutiones factae fuissent, praefixit partibus terminum ad eas revocandum absque poenarum incursum inflexione ut in Constit. praeced. pag. 597. Quod cum parum profuisset hanc Congregationem erexit et instituit.

dit, ut in Con-
stitutione pari-
ter citata. In
notâ ad rubri-
cam.

sub kalendis iulii pontificatus sui anno I, qua cavetur, ne bona in forenses, et castra aliaque iurisdictionalia tam in forenses quam in subditos absque Sedis Apostolicae licentiâ alienentur, ac aliam a pia memoriae Clemente VIII, sub pridie nonas iulii pontificatus sui anno X, praedictae Sixti innovatoriam, ac extensivam, ac reliquam, perpetuo valituras constitutiones a recolendae memoriae Paulo etiam V, Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, sub XII kalendas decembris pontificatus sui anno XIII, respective datis editas¹, ac praedictas Sixti et Clementis praedecessorum etiam innovatoriam et declaratoriam non tantum apostolicâ auctoritate perpetuo approbavimus, confirmavimus et innovavimus, sed etiam ad castra diruta, tenutas, praedia etiam non iurisdictionalia in confinibus loci iurisdictionalis, et ad bona in nostro et sanctae Romanae Ecclesiae Statu ac confinio principum exterorum sita, illorumque locationes, ac censuum annuorum super praemissis impositiones, et impositorum venditiones, dictâ auctoritate etiam perpetuo extendimus et ampliavimus, prout in nostris desuper sub datum kalendis iunii pontificatus nostri anno IV.

Causae erro-
rionis huius
Congregationis.

§ 2. Verum, quia, sicut nobis postea non sine gravi animi nostri moerore innotuit, variae impune contra constitutionum et litterarum praedictarum tenores factae fuerunt alienationes, et, nisi in praemissis aliquod opportunum remedium adhibeatur, periculum est, ne temporis progressu et varietate iurisdictionis aliqua usurpetur, et termini seu fines iurisdictionales confundantur, seu confusione et usurpationi huiusmodi occasio praebeatur:

Erectio Con-
gregationis de
confinibus Sta-
tus Ecclesiastici
Sedi Apostoli-
cae mediate et
immediate sub-
iecti nuncu-
panda.

§ 3. Nos, in praemissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, ac constitutionum et litterarum huiusmodi, a quibus per praesentes recedere non intendimus, sed in earum pri-

maevo robore eas perpetuo remanere volumus, totos et integros tenores etiam veriores ac datas, perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, motu proprio, non ad alicuius nobis desuper oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, merâque deliberatione nostris, ac de apostolicae potestatis plenitudine, Congregationem de confinibus Status Ecclesiastici nobis et Sedi Apostolicae mediate vel immediate subiecti nuncupandam, quae uni¹ ex eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, qui praefectus, et aliis partim ex sacrâ consultâ Status huiusmodi partim ex camerâ apostolicâ praedictâ, necnon etiam aliquibus aliis insignibus a Romano Pontifice pro tempore existente seligendis viris, qui consultores dictae congregationis respective existant, constare debeat;

§ 4. Et apud quam, ac praefectum et consultores huiusmodi, omnes et singulas venditiones, permutationes, alienationes, et quascumque alias dispositiones contra vel praeter tenorem et formam dictarum constitutionum et litterarum factas ac faciendas, tam partibus instantibus, quam ex officio, cognoscendi, examinandi, ac, prout eis visum fuerit, in toto vel in parte cassandi, annullandi, aut nullas declarandi, moderandi, restringendi, revocandi, confirmandi et approbandi, aut de novo concedendi; dubitationes quascumque super eisdem constitutionibus et litteris, causis et occasione alienationum huiusmodi, ortas vel oriundas tollendi, declarandi et decidendi; necnon controversias et lites quascumque, sive inter nos, Sedem, cameram apostolicam et quascumque personas, tam seculares, quam ecclesiasticas, cuiuscumque dignitatis, gradus, ordinis, status, conditionis et praeseminentiae, etiam de quibus specialis et individua mentio facienda fo-

Quae sint
causae ab ea
cognoscendae.

¹ Edit. Main. legit *datas, editas* (R. T.).

¹ Aptius legeretur *uno* (R. T.).

ret, et quascumque civitates, castra, oppida, universitates, collegia, monasteria et loca etiam pia et religiosa, regularia et secularia, etiam exempta, quovis nomine nuncupata, sive etiam inter easdem personas, civitates, collegia, monasteria et loca praedicta, motas seu movendas, ac omnes et singulas alias causas civiles et criminales et capitales ac mixtas audiendi, cognoscendi, et quoad criminales, dummodo sententiam sanguinis per se ipsos non ferant, absque alicuius irregularitatis incurso definiendi et decidendi; et confines quoscumque Status huiusmodi et singularum illius civitatum, oppidorum, terrarum et quorumvis aliorum locorum invivendi, declarandi, ponendi et amovendi; perturbantes, occultantes, amoventes, incidentes aut ponentes terminos, seu alias quomodolibet et qualitercumque in et super confinibus et terminis, et circa confinia, seu ab eis dependentia, annexa vel connexa delinquentes, aut aquas in vel prope confinia quomodolibet derivantes, aut ab eisdem amoventes, aut aedificium quovis nomine nuncupatum construentes, et quamcumque servitutum prope vel in confinibus imponentes, civiliter, et, dummodo sententiam sanguinis, ut praefertur, per se ipsos non ferant, criminaliter eorum arbitrio, omni et quacumque appellatione remotâ, puniendi; vel cuiuscumque personae sibi bene visae etiam in dignitate ecclesiasticâ non constitutae, quae tamen a praefecto et consultoribus huiusmodi ad id idonea iudicata fuerit, causas huiusmodi committendi¹, sive eam in toto vel in parte cum iisdem facultatibus subdelegandi; ac unum vel plures commissarios vel notarios ad capiendas informationes, conficiendosque processus, quando, quoties, ac cum quibus opus fuerit, et ad confines invivendos, illorumque plantas et descriptiones conficiendas, cum provisionibus, salariis,

¹ Male edit. Main. legit *comittendas* (R. T.).

atque expensis per praefectum et consultores praedictos declarandis, ac per locorum communitates, atque alios interesse habentes, vel etiam per nostram cameram arbitrio ipsorum praefecti et consultorum persolvendis, transmittendi et deputandi; ac personis quibuscumque in vel prope confinia Status praedicti habitantibus pro confinium huiusmodi defensione arma quaecumque (non tamen brevioris mensurae) deferendi simili arbitrio licentiam concedendi; necnon omnes et singulas causas, lites, controversias et quaestiones de et super confinibus, vel eorum annexis seu connexis, principaliter vel secundario, ut praefertur, motas et movendas a nostris sacrae consultae, boni regiminis, et aquarum, et aliis quibuscumque tribunalibus, iudicibus, praesidentibus, gubernatoribus etiam Urbis, necnon camerae apostolicae generali et sacri palatii apostolici causarum auditoribus, nostris etiam et dictae Sedis de latere legatis, tam ex officio quam ad partium instantiam reassumendi et evocandi, citandi et inhibendi, etiam sub censuris et poenis pari arbitrio imponendis, moderandis et applicandis, et illas sic reassumptas et avocatas, omnes, et quascumque alias praemissa quomodolibet concernentes, summarie, simpliciter et de plano, solâ facti veritate inspectâ, ac manu regiâ, et sine strepitu et figurâ iudicii, similiter quacumque appellatione remotâ cognoscendi, seu eisdem congregationibus, tribunalibus, legatis, iudicibus et aliis personis eidem congregationi bene visis remittendi et committendi cum iisdem facultatibus, etiam simili arbitrio; et respective, cum participatione tamen nostrâ, et non aliâ, ea omnia agendi et gerendi, quae super confinibus, territoriis et alienationibus, venditionibus, permutationibus, praemissisque omnibus et singulis et circa ea nos et Sedes Apostolica facere possemus, quaeque pro nostrorum subditorum quiete et

dicti Status conservatione necessaria s. dispositionibus minime comprehendi, sed quomodolibet opportuna per eos respective iudicabuntur, etiam private ad congregationes, tribunalia, personas et iudices praedictos, et alios etiam quomodolibet qualificados, sive incidenter et sive principaliter agatur, plena, libera et absoluta potestas resideat, apostolicam auctoritate praedictam, earumdem tenore praesentium, similiter perpetuo erigimus et instituimus.

Deputatio
praefecti et con-
sultorum Con-
gregationis.

§ 5. Ac in congregationis sic erectae et institutae, pro eius felici regimine et administratione, dilectos filios nostrum¹ Martium S. Mariae Novae diaconum cardinalem, Ginektum nuncupatum, in² praefectum, Stephanum vero Duratium, nostrum et camerae apostolicae thesaurarium generalem, et Ioannem Beninum eiusdem camerae clericum, ac Franciscum Vitellium sacrae consultae praedictae praelatum, necnon etiam pro tempore existentem eiusdem consultae secretarium, ac Antonium Cerum nostri concistorii, camerae et fisci advocatum, et Caesarem Raccagnum eiusdem camerae apostolicae commissarium generalem, et Felicem Contelorum bibliothecae nostrae Vaticanae et illius, ac Ioannem Baptistam Confalonarium in theologia magistrum Arcis S. Angeli archiviorum custodes, Sedis Apostolicae notarios, in consultores, et eundem Felicem in secretarium, eisdem auctoritate et tenore constituimus et deputamus.

Clausula
praeservativa.

§ 6. Decernentes praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari vel impugnari nunquam posse, sed illas semper et perpetuo validas et efficaces fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illasque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aliisque contrariis, etiam totum tenorem continentibus,

¹ Aptius lege *nostros* (R. T.).

² Praep. in nos addimus (R. T.).

dispositionibus minime comprehendi, sed semper ab illis excipi; et quoties illas revocari vel limitari, aut suspendi, seu eis derogari contigerit, toties in pristinum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse et fore;

§ 7. Sicque, et non alias, in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos et vicelegatos, dictaeque Sedis nuntios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique et in quacumque instantia iudicari et definiiri debere; irritum quoque et inane, quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 8. Mandantes propterea praedictis, ac pro tempore existenti praefecto, necnon consultoribus dictae congregationis, et eorum singulis, ut praesentes nostras litteras observent et exequantur, ac faciant ab aliis, quantum in eis erit, omnibus opportunis iuris et facti remediis, firmiter et inviolabiliter observari.

§ 9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostram de iure quaesito non tollendo, ac similis memoriae Pii Papae IV etiam praedecessoris nostri de similibus seu aliis gratis interesse camerae praedictae quomodolibet concernentibus in eadem camera registrandis et insinuandis, ita ut praesentes absque alia in eadem camera admissione et registratione validae sint, suumque debitum sortiantur effectum, aliisque apostolicis, etiam in provincialibus, synodalibus et universalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, ac camerae et consultae huiusmodi, aliarumque congregationum, seu tribunalium, si quae sint,

Clausula sub-
lata, praeco-
pitum observan-
tiae et exequu-
tionis huius
Constitutionis.

Derogatio
contrariorum.

necnon Urbis, civitatum, terrarum, oppidorum, villarum et locorum quorumcumque (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, camerae, consultaeque, ac congregationibus, seu tribunalibus huiusmodi, etiam super iure similes causas, etiam private quoad alios, cognoscendi et terminandi, ac communitatibus, universitatibus, baronibus et aliis quibusvis, etiam motu simili, etiam consistorialiter, aut alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiam si alias pro sufficienti illorum¹ derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem praesentibus etiam pro plene et sufficienter expressis habentes, illis in alias suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§ 19. Volumus autem, quod earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii dictae camerae apostolicae subscriptis, ac capitis, seu praefecti, vel alicuius ex modernis, et pro tempore existentibus consultoribus huiusmodi sigillo munitis, eadem prorsus, tam in iudicio, quam extra illud, in omnibus et per omnia fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poe-
nalis.

§ 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae erectionis, institutionis et constitutionis, deputationis,

¹ Edit. Main. h. *illorum pro sufficienti* (R. T.).

decreti, mandati, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, kalendis octobris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 1 octobris 1627, pontif. anno v.

CCLXIII.

Indultum recitandi officium et celebrandi missam de beatâ Ritâ de Cassiâ Ordinis Eremitarum S. Augustini pro universi Ordinis praedicti fratribus et monialibus, et pro aliis in totâ Spoletanâ diocesi.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supremo apostolatus solio, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, ad ea, per quae servorum et ancillarum Christi honos et veneratio in terris promovetur, iuxta creditum nobis desuper apostolatus officium, libenter intendimus, piisque christifidelium, praesertim sanctimonialium, votis peculiarem erga illos cultum et venerationem respicientibus benigne annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Sane, nomine dilectarum in Christo filiarum priorissae et monialium monasterii beatae Ritae Ordinis S. Augustini de Cassia, Spoletanae diocesis, nobis nuper expositum fuit, quod ipsae, pro eo, quem erga dictam beatam Ritam de Cassia gerunt, devotionis affectu, officium et missam de ea ut infra, recitari et celebrari posse summo opere desiderant. Quare nobis humiliter supplicari fecerunt, ut de opportunam in praemissis licentiam providere de benignitate apostolica dignaremur.

Exordium.

Supplicatio
facta Pontifici
pro facultate de
qua in rubrica.

CCLXIV.

Facultas erigendi hospitium in partibus Africae pro sex religiosis congregationis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum Discalceatorum, seu recollectorum nuncupatorum¹.

**Urbanus Episcopus
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Inter cetera pietatis opera, quibus ex debito pastoralis officii nobis iniuncti adstricti sumus, illud praecipue in animo nostro incidit ardentius, ut personae Christi fidem colentes, et in captivitatem deductae, et sub potestate infidelium constitutae, a captivitate huiusmodi liberentur, et in pristinae libertatis gloriam deducantur, ac² interim spiritualiter consolentur: illos quoque specialis gratiae favore prosequimur, qui ad opus huiusmodi adiutrices et liberales manus extendunt.

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper, pro parte dilectorum filiorum Iustini Antolines decani ecclesiae Granatensis, ac Didaci de S. Raymundo moderni Congregationis beatae Mariae de Mercede Redemptionis captivorum Discalceatorum seu Recollectorum nuncupatorum procuratoris generalis, petitio continebat, quod ipse Iustinus, charitatis erga proximum fervore accensus, de bonis suis unum hospitium pro sex religiosis Congregationis huiusmodi pro nunc, et, Deo dante, etiam pro maiori ipsorum religiosorum numero in partibus Africae, ad hoc ut ipsi religiosi iuxta laudabile eorum institutum christifideles inibi sub dirâ Turcarum servitute constitutos, quos possunt, ab illâ eximere queant, eosque in Domino consolentur, illisque ecclesiastica sacramenta administrent, ac

¹ De his fratribus vide in Const. CLXXIX (in h. n. ed. CXCIII), *In supremo*, supra pag. 464.

² Legerem: *ac, ut interim spiritualiter consolentur, illos quoque, etc.* (R. T.).

Prooemium.

Causae huius Constitutionis.

Quam Pontifex concedit.

§ 2. Nos igitur piis priorissae et monialium praefatarum votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, votis annuere, illasque specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus illarum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, ut de dictâ beatâ Rita in totâ dioecesi Spoletanâ, ac ab omnibus utriusque sexus dicti Ordinis religiosis ubique existentibus, officium et missa tamquam de communi nec Virginis nec Martyris, iuxta rubricas breviarum et missalis romani, ac breviarium ipsius Ordinis a Sede Apostolicâ approbatum, respective recitari et celebrari libere et licite possit et valeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, licentiam et facultatem impertimur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, ac manu alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 11 octobris MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 1 octobris 1627, pontif. anno v.

¹ Coniunct. et nos addimus (R. T.).

Contraria remouet.

Transumptis fidei mandari mandat.

eorum denique animarum saluti, meliori qua poterunt ratione, incumbere valeant, construi facere ac reddito annuo quingentorum saltem ducatorum monetae Hispaniarum dotare intendat, si infrascripta sibi per nos benigne concedantur.

Concessio, de qua in rubricâ.

§ 2. Quare pro parte Iustini et Didaci praedictorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus infrascriptis annuere de benignitate apostolicâ dignemur.

Extenduntur privilegia Ordinis huic hospitio.

§ 3. Nos igitur, christifidelium in captivitate huiusmodi constitutorum libertati et spirituali consolationi, quantum cum Deo possumus, consulere cupientes, ac Iustinum et Didacum praedictos, ac eorum quemlibet, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Iustino et Didaco, si et postquam ipse Iustinus redditum annuum quingentorum scutorum huiusmodi tutum et securum pro dicti hospitii fundatione vere et realiter assignaverit, et non antea, aliter, nec alio modo, ut gentilitia familiae dicti Iustini tamquam fundatoris et dotatoris ac patroni dicti hospitii super ipsius hospitii ianuis et portis, necnon lapidem in aliquo dicti hospitii pariete, cum inscriptione fundationis et seu dotationis per dictum Iustinum factae, apponere, necnon religiosis praedictae congregationis in eodem hospitio pro tempore degentibus, ut omnibus et singulis gratis et indultis ac privilegiis, quibus cetera eiusdem Ordinis hospitia, illorumque religiosi quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, dummodo illa sint in usu, hactenusque non

revocata, nec sub aliquâ revocatione comprehensa, ac sacris canonibus, et Concilii Tridentini decretis, regularibusque dicti Ordinis institutis non adversentur, ac in erectione hospitii huiusmodi forma apostolicarum constitutionum, praesertim felicis recordationis Clementis VIII et Pauli V ac Gregorii XV Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, ac nostrae, super novorum locorum regularium institutione editarum servetur, ex voto venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis regularium praepositorum, uti, frui, potiri et gaudere possint et valeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

§ 4. Decernentes, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper et perpetuo valida et efficacia esse et fore, ac dictae Congregationi et religiosis huiusmodi in omnibus et per omnia plenissime suffragari, ac irritum et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, concessionis, indulti et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum in arce Gandulphi, dioecesis Albanensis, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, idibus octobris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 15 octobris 1627, pontif. anno v.

Decretum irrita.

Derogatio contrariorum.

Clausulae poenales.

CCLXV.

Ecclesiasticis regni Galliarum facultas concedit subsidium regi praestandi pro haereticorum profligatione¹.

Urbanus Papa VIII,

Venerabilibus fratribus, primatibus, archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis, abbatibus, prioribus, ceterisque ecclesiarum secularium et regularium praelatis, capitulis, collegiis et conventibus et personis ecclesiasticis quibuscumque per regnum Franciae constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium.

In supremam militantis Ecclesiae speculam, nullo licet meritorum suffragio, immensam Dei et Domini nostri benignitate constituti, et intra mentis nostrae arcana attentius considerantes, principes et potestates tenebrarum, adversus quos Ecclesia sancta assidue colluctatur, ad eiusdem Ecclesiae perniciem et catholicae fidei excidium incessanter vigilare, non possumus totis visceribus non commoveri: et, licet certam spem et fiduciam habeamus in Domino Deo exercituum, qui sponsam suam Ecclesiam sanctam sub omnipotentiae clypeo protegit, cogimur tamen ex credita humilitati nostrae Dominici gregis curam in id omni cogitatione, omnique studio incumbere, ut praecautio nostrae ministerio non solum oves Christi adversus rapacium luporum insidias communitae reddant Domino abundanter fructus suos, verum etiam charissimorum regum vota, rationes exquirentium quibus nefarii hostium ipsius fidei ausus reprimi et dissipari valeant, propitium sortiantur effectum.

Adhibenti regi in haereticorum profligatione,

§ 1. Cum itaque, sicut nostram in Domino laetitiam accepimus, charissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum rex christianissimus, non immemor quantum ipsae divinae debeat bonitati quae eum sedere fecit in solio patris sui et super florentissimum Franciae regnum consti-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

tuit, apponens manus ad fortia, haereticos sui regni, favente Domino, debellare, et nefarios eorum conatus ac machinationes reprimere fortiter coeperit, utque tam pia et sanctae expeditioni de cetero facilius vacare, et immensa expensarum onera subeunda perferre, imminentesque ac urgentissimas, nomine maiestatis suae nobis expositas, in quas propterea regnum ipsum redactum est, necessitates, tam ecclesiasticis quam laicis communes, supportare valeat, subsidio unius millionis scutorum maximopere indigeat; quia vero ad hoc laicorum eorundem facultates minime suppetunt, ad vos, qui bona ecclesiastica in eodem regno Dei benignitate et fidelium beneficentiam possidetis, confugere, subsidiumque huiusmodi a vobis, in praedictos et non alios usus convertendum, si nostra et huius sanctae Sedis licentia desuper suffragetur, obtinere intendat:

§ 2. Nos, pro eadem pastoralis, quam universali Ecclesiae debemus, sollicitudine, proque nostro praecipuo paternae erga eundem Ludovicum regem regnumque praedictum charitatis affectu, ei in tanto rerum discrimine ac tam necessario tempore nullatenus deesse volentes, immo tantum et christianissimo rege dignum propositum ratum et gratum habentes, vos paterne hortamur, quatenus, dicti Ludovici regis et regni necessitatibus huiusmodi compatientes, subsidium pecuniarum, pro summam quae a vobis seu vestris deputatis, non tamen ultra praedictam summam, declarata fuerit, in locis et terminis per vos seu deputatos huiusmodi statuendis, eidem Ludovico regi persolvendum, et per eum in usus praedictos dumtaxat erogandum iuxta sacrorum canonum dispositionem, sicut gravitas causae postulat, pro hac vice dumtaxat solvatis et contribuatis.

§ 3. Licet autem de vestra pietate, prudentiam et charitate erga patriam, ac zelo fidei catholicae propagandae, nedum con-

Pontifex subsidium ab ecclesiasticis praestari sinit.

Atque hortatur.

servandae, plurimum in Domino confidamus, tamen pro nostro pastoralis officii debito facere non potuimus, quin vobis, ut merito existimamus, sponte currentibus, litterarum nostrarum calcari adderemus, ut, sicut ex piis dicti Ludovici regis armis ad haereticorum extirpationem et ecclesiarum dicti regni non modicam commoditatem et utilitatem ex Dei beneficio secundos exitus speramus, ita libentius et cumulatus officio vestro satisfaciatis: praesertim cum nobis rem tantae curae merito esse, et re ipsam intelligere potestis, divinae retributionis spem vobis proponere supervacaneum ducimus, cum de Dei causa defendendam agatur, super cuius familiam ministri sumus constituti, ut demus illi in tempore tritici mensuram, audituri, si fideles et prudentes erimus, intrate in gaudium Domini vestri.

Necessariasque illud exigendi facultates elargitur.

§ 4. Ceterum, ut sublatis impedimentis quibuslibet ad eiusdem subsidii contributionem devenire valeatis, vobis seu vestris deputatis subsidium praedictum imponendi, petendi et exigendi tempus, locumque solutionis, ac modum et formam, quantitatemque praescribendi, quascumque personas ad ipsius subsidii exactionem constituendi et deputandi, quascumque promissiones et obligationes necessarias et opportunas, etiam iuramento vallatas, conficiendi, contradictores quoslibet et rebelles per sententias et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, omni et quacumque appellatione, recursu et reclamatione prorsus postpositis, compescendi et compellendi, ceteraque omnia et singula alia in praemissis, et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint vel fuerint, quae magis specialem, specificam et expressam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi et exequendi, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, plenam, liberam

¹ Sequens periodus non satis clara (R. T.).

et amplam facultatem et auctoritatem concedimus et impertimur.

§ 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac ecclesiarum, monasteriorum, prioratum et Ordinum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis et litteris apostolicis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem, quod, subsidio huiusmodi semel contributo et persoluto, praesentes nullae sint, neque exactioni amplius sit locus; quodque propterea bona stabilia ecclesiarum, monasteriorum et beneficiorum minime alienentur; et quod sub impositione et exactione subsidii huiusmodi ecclesiae cathedrales, quorum mille, ac curata, quorum redditus annui centum ducatorum auri de camera non excedunt, insuper Ordines Mendicantes, ac hospitalia hospitalitatem actu exercentia, fratresque milites hospitalis sancti Iohannis Hierosolymitani nullatenus comprehendantur, sed omnino excipiantur, prout illos et illa exceptos et excepta esse et fore decernimus.

§ 7. Praeterea, iuxta ordinationem a concilio Viennensi desuper editam, sacri calices, libri, et alia ornamenta ecclesiarum, beneficiorum et aliorum supradictorum, divino cultui dicata, ex causa pignoris, vel aliis, occasione solutionis summae huiusmodi, nullo modo capiantur, distrahantur vel occupentur;

Contraria tollit.

Nonnullas a praestatione subsidii eximit.

In omni exactione canonicas leges in- bet servari.

Ac demum
transmissis il-
dem addit.

§ 7. Et pariter, quod praesentium transumptis, sigillo alicuius praelati ecclesiastici et publici notarii subscriptione munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, in iudicio et extra illud, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v novembris MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 5 novembris 1627, pontif. anno v.

CCLXVI.

Societas monachorum sancti Benedicti Reformatorum provinciae Britannicae Congregationi S. Mauri eiusdem Ordinis in Gallia erectae unitur¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exord.

Ad militantis Ecclesiae regimen, nullis licet nobis suffragantibus meritis, divina dispositione erecti, illud prae ceteris curam² proposuimus, ut ecclesiasticorum et religiosorum Ordines quoslibet ad pristini cuiusque regularis eorum instituti normam, a qua non parum deflexerunt, quantum cum Domino possumus, reduceremus, ac propterea qui sua sponte religionis et arctioris vitae zelo ducti pristinae regulae, quam suae religionis auctores susceperunt, observantiam amplecti et sectari desiderant, eosdem non solum in eorum proposito confovere, sed etiam opportunis favoribus et gratiis libenter prosequi solemus.

Causae facien-
dae unionis.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, a viginti circiter annis nonnulli monachi Ordinis sancti Benedicti Congregationis Gallicanae, accedente superiorum suorum licentia, regulam eiusdem sancti Benedicti Congregationis Cassinensis dicti Ordinis adamussim

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Vel lege curae, vel illam pro illud (R. T.).

observare decreverint, et ad hunc effectum prioratum de Lehon, praedicti seu alterius Ordinis, Machloviensis dioecesis, sibi concedi obtinuerint, ac, divina favente clementia, in regulae et constitutionum huiusmodi observantia vitaeque sanctimonia adeo profecerint, ut ad eandem observantiam in plura dicti Ordinis provinciae Britanniae monachorum monasteria introducenda et stabilienda vocati fuerint, ut proinde unam monachorum huiusmodi societatem Britannicam nuncupatam de licentia et auctoritate dilectorum filiorum nostrorum Francisci S. Praxedis de Sourdis ac Francisci S. Callisti titularum presbyterorum cardinalium de la Rochefoucault nuncupatorum, uti commissariorum super monasteriis dicti Ordinis regni Franciae ab Apostolica Sede deputatorum, ac alias, canonice crexerint et instituerint, in eaque superiores, visitatores et definitores ad instar dictae Congregationis Cassinensis absque ulla a dicta Congregatione Gallicana eiusque superiorum dependentia habeant:

Pontificium
indultum.

§ 2. Nos, ut societas huiusmodi felicioribus in dies in sanctitate et iustitia coram Domino proficiat incrementis, quantum cum Domino possumus, providere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis regularium praepositorum consilio, motu proprio et ex certa scientia nostris, societatem monachorum sancti Benedicti in provincia Britannica Reformatorum huiusmodi, una cum illius monasteriis et personis professis, Congregationi sancti Mauri eiusdem Ordinis in Gallia apostolica auctoritate erectae, ita ut de cetero monasteria et personae tam societatis quam congregationis huiusmodi sint unum corpus, et unicam constituent congregationem sub titulo eiusdem sancti Mauri, dicta auctoritate, tenore praesentium, perpetuo unimus et incorporamus.

Exequutores
designati.

§ 3. Quocirca, ne quae¹ difficultas executionem unionis et incorporationis huiusmodi impediatur aut remoretur, dilectis filiis nostro Petro sanctae Romanae Ecclesiae presbytero cardinali Berullo nuncupato, ac nostro et Apostolicae Sedis apud carissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum regem christianissimum nuncio, per praesentes iniungimus ac respective mandamus, ut coniunctim procedentes, consultis aliquibus patribus gravioribus ac rerum usu peritioribus tam eiusdem quam aliorum Ordinum sibi benevisis, condiciones in unione et incorporatione praedictis observandas praescribant, ac firment, eademque unionem et incorporationem, una cum eisdem conditionibus, auctoritate praedicta exequantur.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac societati et Congregationi S. Mauri huiusmodi in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium
derogatio

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, congregationum et ordinum praedictorum (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad ver-

¹ Potius lege qua (R. T.).

² Aptius legerem nostris (R. T.).

bum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die viii novembris MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 8 novembris 1627, pontif. anno v.

CCLXVII.

Ratificatio actorum per Torquatum de Comitibus in restitutione tormentorum bellicorum et aliarum rerum, in fortalitiis Vallis Tellinae existentium, comiti Aloysio Trotto procuratori a governatore Mediolanensi nomine regis catholici deputato¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Cum, sicut nobis innotuit, dilectus filius nobilis vir Torquatus de Comitibus dux Guadagnoli, uti procurator noster², in restitutione per eum facta dilecto filio comiti Aloysio Trotto Campi, magistro pedum Italicorum charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici, uti procuratori a dilecto pariter filio nobili viro Gonzalez Fernandez de Corduba Status Mediolani governatore, etiam de mandato eiusdem Philippi regis, ad hoc constituto, tormentorum bellicorum, armorum, munitionum, victualium et aliarum rerum in propugnaeulis sive fortalitiis Vallis Tellinae et Clavennae existentium, et quondam Horatio Ludovisio duci Fiani sub die vi iunii MDCXXIII, ac dilecto pariter filio Nicolao ex comitibus Guidibaldi marchioni Montisbelli sub die xii novembris eiusdem anni, in actu depositi in felicis recordationis Gregorii Papae XV, praedecessoris nostri, ac nostris manibus

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Vide sup. pag. 424 et 483 (R. T.).

Facti series.

respective facti, consignatarum, restitutionem eandem a nobis ratam habitum iri promiserit, dummodo tamen idem Philippus rex restitutionem ipsam et instrumentum desuper, sub die xviii martii mdcxxvii celebratum, etiam ratum haberet:

Ratificatio, de qua in rubrica.

§ 2. Idcirco, praesupposito quod idem Philippus rex valide et sufficienter rata habuit omnia et singula acta et gesta per Gonzalez gubernatorem et comitem Aloysium praedictos, aliosque deputatos, ad nostrum et huius sanctae Sedis favorem, omne et totum id, quod a dicto Torquato duce, quoad restitutionem tormentorum bellicorum, armorum, munitio- num, victualium, atque etiam quoad alia quaecumque promissa, reservata et expressa in instrumento seu instrumentis per eundem Torquatum ducem celebratis, ad quae nos in omnibus et per omnia referimus, actum et executioni demandatum fuit, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, approbamus, ratumque et gratum habemus ac confirmamus; nosque ratum, gratum et firmum semper habituros, nec iis nunc neque ullo umquam tempore contradicturos, promittimus.

Derogatio contrarium.

§ 3. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x novembris mdcxxvii, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 10 novembris 1627, pontif. anno v.

CCLXVIII.

Nonnullae indulgentiae pro exercitu regis Poloniae contra haereticos Prussiae profecturo¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.**

Exordium.

De salute Dominici gregis curae nostrae divinitus commissi paternam charitate sol-

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

liciti, ad eam procurandam caelestes Ecclesiae thesauros libenter erogamus.

§ 4. Cum itaque, sicut accepimus, charissimus in Christo filius noster Sigismundus Poloniae et Sveciae rex illustris validum militum exercitum contra haereticos Prussiae destinaverit, nos, cupientes, ut milites omnes dicti exercitus non solum corporalibus adversus visibiles, sed etiam spiritualibus armis adversus invisibiles humani generis hostes armati divinae opem in hoc seculo, et aeternam salutem in caelis facilius consequantur, supplicationibus dicti Sigismundi regis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis militibus et aliis christifidelibus universis qui in dicto exercitu militaverint, aut operam et auxilium quovis modo praestiterint qui una hebdomada, postquam omnes simul convenerint, per cappellanum maiorem dicti exercitus designanda, quartam et sextam feriis ac sabbatho, vel saltem uno ex his diebus arbitrio confessarii ieiunaverint, et infra praedictam hebdomadam peccata sua confessi sequenti dominica sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, et pro felici dictae expeditionis successu, christianorum principum concordiam, haeresum extirpatione, ac sanctae fidei catholicae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, veniam et remissionem tenore praesentium misericorditer in Domino concedimus et elargimur.

§ 2. Utque facilius indulgentiam huiusmodi consequi valeant, supradictis omnibus et singulis, ut confessorem idoneum ex approbatis ab Ordinario eligere valeant, qui, ipsorum confessionibus diligenter auditis, eos ab omnibus peccatis, excessibus et delictis, quantumcumque gravibus et enormibus, et censuris ecclesiasticis, a quibuscumque casibus, etiam nobis et

Militibus praescripta hic peragentibus indulgentia conceditur.

Facultas quoque datur confessarium eligendi, qui eos a casibus reservatis Sedi Apostolicae absolvat.

Apostolicae Sedi quomodolibet reservatis, etiam contentis in Bulla die Coenae Domini legi solita, in foro conscientiae tantum, iniunctam cuique illorum poenitentiam salutari, absolvere, necnon eorum vota quaecumque (castitatis, et religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeant, concedimus et indulgemus.

Quae ab aegrotis, etc., sint praesentanda.

§ 3. Si vero, qui aegroti, vulnerati, aut alias quocumque impedimento detenti, ut praefertur, ieiunare, aut etiam sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumere nequiverint, ut presbyter confessarius, ut praefertur approbatus, quem elegerint, ieiunium in aliud pietatis opus commutare, aut in aliud proximum tamen tempus commodum differre valeat, pariter concedimus et indulgemus.

Aliae etiam conceduntur indulgentiae.

§ 4. Praeterea eisdem omnibus et singulis supradictis ceteris quibusque vicibus, quibus vere contriti peccata sua confessi fuerint, et, si commode potuerint, sacrosanctum Eucharistiae sacramentum sumpserint, quinque annos et totidem quadragenas qualibet vice, quoties vero orationi mentali vel vocali vacaverint, aut quodcumque pietatis opus peregerint, toties quinquaginta dies de iniunctis eis seu alias quomodolibet debitis poenitentis in formam Ecclesiae consuetam relaxamus.

Ac praesertim in mortis articulo.

§ 5. In mortis vero articulo constitutis atque in praedicta expeditione vel pugna seu praeliis morientibus, saltem contritis, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Potestas episcopis facta militibus benedicendi.

§ 6. Insuper ut quicumque antistes aut alia persona in dignitate ecclesiastica constituta exercitum praedictum, ac universos et singulos milites, ac christifideles ad hanc expeditionem profecturos, auctoritate nostram apostolicam benedicere valeat facultatem impartimur.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria tolluntur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xii novembris mdcxxvii, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 12 novembris 1627, pontif. anno v.

CCLXIX.

Subsidium decies centenorum millium scutorum clero Galliarum imponitur regi persolvendum¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.**

Cum primum ad summi apostolatus apicem, licet immeriti, divina favente clementia assumpti fuimus, etsi nihil antiquius habuerimus quam ecclesiasticas personas, quas in visceribus gerimus charitatis, a quibusvis gravaminibus, sive impositionibus, immunes praeservare; nihilominus, dum solerti mentis nostrae indagine consideramus quantis fides catholica nefariorum hostium oppugnationibus atque insultibus in florentissimo Franciae regno conflictetur, quantisque propterea charissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum rex christianissimus expensarum oneribus hactenus gravatus fuerit et novis iugiter praegravetur, facere nullo modo possumus, quin, impetrato divinae misericordiae praesidio, ad ecclesiasticarum personarum subsidia recurramus: nobis omnino persuadentes, illas, quae in communi periculo versantur, partem reddituum suorum ecclesiasticorum potius erogaturas, ut totum conservetur, quam, partem conservando, totum in discrimen adducatur.

Procedimus a calamitatibus regni Galliarum petimus.

§ 1. Cum itaque, sicut dictus Ludovicus rex nobis nuper exponi fecit, ipse, ut imminentibus ac urgentissimis necessitatibus sui regni, tam ecclesiasticis quam

Petitio regis.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

laicis communibus, quibus ob fidei catholicae defensionem premitur, subvenire valeat, subsidio unius millionis scutorum maximopere indigeat, laicorum vero facultates, propter alia onera eis incumbentia, subsidio huiusmodi comparando minime suppetant:

§ 2. Nos, eidem Ludovico regi de aliquo subventionis auxilio ex ecclesiarum regni Franciae peculio, Christie Domini, cuius causâ agitur, patrimonio providere volentes, supplicationibus eiusdem Ludovici regis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, subsidium unius millionis cum dimidio francorum dictae monetae, a quarumcumque tam metropolitanarum quam cathedralium primatibus, archiepiscopis, episcopis, necnon illarum ac collegiarum ecclesiarum praepositis, decanis, capitulis et canonicis, ac parochialium et aliarum ecclesiarum rectoribus, beneficiatis, ceterisque personis ecclesiasticis secularibus, quaecumque alia beneficia ecclesiastica quomodolibet nuncupata et qualitercumque qualificata in dicto regno consistentia, etiam ex quibusvis concessionibus et dispensationibus apostolicis, vel aliâs quomodolibet, obtinentibus (exceptis tamen ex cathedralibus illis quarum mille, et ex curatis iis quorum annui redditus summam centum ducatorum auri de camerâ non excedunt), necnon prioratibus, praepositorum et ecclesiis fratrum hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, ac hospitalibus hospitalitatem actu exercentibus, ac etiam quorumcumque monasteriorum, domorum et prioratum conventualium, Cisterciensis, S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacensis, Fontis Ebrandi, Praemostratensis, Grandimontensis, Carthusiensis, Camaldulensis, Montis Oliveti, Vallis Umbrosae, Cruciferorum, S. Hieronymi, et aliorum quorumcumque Ordinum, non tamen Mendicantium, ac etiam Cas-

1 Heic forsân deest partic. non (R. T.).

sinensis, S. Iustinae de Padua, S. Bernardi, Valliscolariarum, Lateranensis, ac S. Salvatoris, aliarumque Congregationum tam virosum quam mulierum in regno praedicto similiter existentium, et similiter¹ abbatibus, prioribus, commendatariis, abbatissis, priorissis, et aliis quibuscumque quocumque nomine nuncupatis superioribus, cuiuscumque conditionis, status, gradus, ordinis et qualitatis existentibus, ac immunitatis, exemptionis, vel alio quocumque privilegio gaudentibus, iuxta taxam a venerabili fratre Francisco archiepiscopo Patracensi, episcopo Cervensi, nostro et Sedis Apostolicae in dicto regno nuncio, ac personis ab illo, si ei videbitur, et a clero praedicto nominandis et deputandis, pro reddituum et proventuum quantitate faciendam ac modum et formam, tempus, locumque solutionis praescribenda, petendum et exigendum apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, imponimus.

§ 3. Eidemque Ioanni Francisco archiepiscopo et nuncio ac clero praefato, quas-cumque personas ecclesiasticas ad exacti-
nem subsidii huiusmodi pariter constituendi et deputandi, quodque ut pecuniae ex subsidii huiusmodi exacti-
one provenientes personae a dicto clero regni praedicti similiter deputandae, per eam in praefatos et non alios usus erogandae, consignentur, mandandi et praecipendi, contradictores quoslibet et rebelles, ac sibi in praemissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, omni et quacumque appellatione, recursu et reclamatione prorsus remotis et postpositis, compescendi et compellendi, aliaque in praemissis et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint vel fuerint quae magis specialem, specificam et expressam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi et exe-

1 Verba et similiter praeter rem esse puto (R. T.).

Necessarias-
que ad id facultates deputatis concedit.

quendi, plenam, liberam et amplam facultatem concedimus et impartimur.

Poenas praedictos deputatos impeditibus infligit.

§ 4. Districtius inhibentes patriarchis, archiepiscopis, episcopis, praepositis, decanis, capitulis, canonicis, rectoribus, beneficiatis, necnon abbatibus, prioribus, commendatariis, abbatissis, priorissis et superioribus, aliisque supradictis, sub excommunicationis maioris, a qua non nisi per summum Pontificem pro tempore existentem, praeterquam in mortis articulo constituti, absolvi possint, necnon privationis omnium et singulorum dignitatum, canonicatum et praebendarum, monasteriorum, officiorum, administrationum et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa et alia imposterum obtinenda, aliisque arbitrio nostro statuendis, moderandis et infligendis poenis, ne eundem Ioannem Franciscum archiepiscopum et nuncium, seu ab eo et clero praedicto deputandos, super praemissis omnibus et singulis, etiam vigore quorumcumque privilegiorum, indultorum, immunitatum, exemptionum et aliarum gratiarum eis vel eorum ecclesiis, ordinibus, monasteriis, domibus et prioratibus quomodolibet concessorum, confirmatorum, approbatorum et innovatorum, impedire, perturbare, molestare, vel inquietare audeant seu praesumant.

Clausulae.

§ 5. Decernentes, praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 6. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ

de duabus dietis, ac nostrâ de iure quac-sito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac ecclesiarum, necnon Ordinum, congregationum, monasteriorum, domorum et prioratum praedictorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, legibus etiam municipalibus et institutis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis, eorumque ecclesiis, bonis et beneficiis, ac superioribus et personis, etiam per viam legis aut statuti perpetui, ac etiam iuramenti, seu stipulati contractus, ac aliâs, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficiente derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem, quod dictâ summâ unius millionis cum dimidio francorum huiusmodi semel solutâ, praesens gratia nullatenus suffragetur; neque exacti-
amplius locus sit; quodque etiam, iuxta ordinationem in concilio Viennensi super hoc editam, sacri calices, libri et alia or-

In exacti-
one subsidii leges
Concilio Vien-
nensi servan-
dae.

namenta ecclesiarum, beneficiorum et aliorum supradictorum, divino cultui dicata, ex causâ pignoris, vel aliâ occasione solutionis summae huiusmodi, nullatenus capiantur, distrahantur, vel occupentur, neque propterea bona stabilia ecclesiarum, monasteriorum, prioratuum et aliorum beneficiorum praedictorum ullo modo alienentur, exceptis tamen iis, quae dudum de licentiâ Sedis Apostolicae cum pacto seu facultate illa redimendi alienata reperiuntur, quae si in eventum, in quem redimantur, illa, pro praesentibus necessitatibus sublevandis, iterum cum pacto et facultate redimendi similibus quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus alienari posse concedimus;

Fides danda
transumptis.

§ 8. Et pariter, quod praesentium transumptis, sigillo alicuius praelati ecclesiastici et publici notarii subscriptione munitis, eadem prorsus fides in iudicio adhibeatur et extra illud, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII novembris MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 12 novembris 1627, pontif. anno v.

CCLXX.

Confirmatio et innovatio constitutionis Pii Papae V contra monetarios, eiusdemque ad quascumque personas ecclesiasticas, seculares ac cuiusque Ordinis, necnon etiam Militiarum, regulares².

Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

In supremâ pastorali speculâ, meritis licet imparibus, a Domino constituti, ut

¹ Sequens syntaxis imperfecta (R. T.).

² Pii V Constitutionem, quae hic innovatur ac extenditur, vide tom. VII, pag. 861, eiusque initium est *Cum nil mägis*.

noxia ab eius grege arcentes eiusdem salutari regimini prospiciamus, non sine magno animi moerore videmus eo nostri temporis iniquitates esse progressas, ut iis, quibus onus incumberet pacem evangelizandi et charitate proximum prosequendi, suae vocationis immemores, a cupiditatum vortice abrepti, adulterinae monetae crimen perpetrare, sive perpetrantibus opem praestare, non erubescant, nec reformident. Quare praedecessorum nostrorum constitutiones desuper editas innovantes, extendentes et ampliantes, huiusmodi perditorum hominum, quos suae existimationis consideratio in officio non continet, condignâ poenarum severitate temerarios et nefarios ausus intendimus coercere.

§ 1. Cum itaque felicitis recordationis Pius Papa V praedecessor, noster attendens, quod, licet monetarum aurearum tonsoribus de iure ultimi supplicii esset inflicta poena, argenteas tamen monetas tondentibus satis minor erat imposita, omnes eos, qui argenteas tonderent, ultimi supplicii, et eadem qua aurearum tonsores eâtenus puniti fuerant et de iure puniri debent, poenâ puniendos esse staverit, prout in cedula Motusproprii manu eiusdem Pii praedecessoris subscriptâ plenius continetur:

§ 2. Nos, motu proprio, ac ex certâ scientiâ, merâque deliberatione nostris, ac de apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione, statutum, voluntatem et mandatum Pii praedecessoris praefati, tenore praesentium, approbamus, confirmamus et innovamus;

§ 3. Ac ad omnes et singulas personas ecclesiasticas etiam quomodolibet exemptas, tam seculares quam cuiusvis Ordinis, congregationis, societatis et instituti, etiam de necessitate exprimendi, necnon militiarum quarumcumque, etiam hospitalis

Pius V edidit Constitutiones contra monetarios indicatam in notâ a. l. rubricam.

Eam Urbanus approbat et innovat.

Et ad omnes personas ecclesiasticas in Italia ampliat.

S. Ioannis Hierosolymitani, regulares non solum in Statu Ecclesiastico mediate vel immediate nobis et Sedi Apostolicae subiecto, sed etiam in omnibus et singulis provinciis, regnis, civitatibus, terris, oppidis, castris et locis in Italia dumtaxat existentibus, qui aureas vel argenteas monetas tondere, fabricare, colorare, vel aliâs adulterare, seu etiam quomodolibet adulteratas scienter erogare aut exponere praesumpserint, extendimus et ampliamus.

Reos, prae-
viâ degradatio-
ne, curiae secu-
lari tradi iubet.

§ 4. Volentes, ut culpabiles in praemissis reperti, praeviâ degradatione, curiae seculari puniendi tradantur.

Materiam seu
opem ad prae-
missa praestan-
tibus poenas
imponit.

§ 5. Pecunias vero sic, ut praefertur, adulteratas scienter detinentibus, seu de loco ad locum transferentibus, aut materiam, instrumenta, sive opem ad praemissa praestantibus, poenam trirerium per decennium imponimus.

Iudices huius-
modi causarum
deputat.

§ 6. Et cognitionem causarum huiusmodi, quoad personas ecclesiasticas praefatas, tam seculares quam regulares, in provinciis nobis et Sedi praefatae subiectis, ad sanctae Romanae Ecclesiae cardinales in eisdem provinciis de latere legatos et prolegatos pro tempore existentes, in aliis vero omnibus et singulis provinciis, regnis, civitatibus, oppidis, castris et locis, tam sub nostrâ et dictae Sedis, quam cuiusvis alterius principis ditione, in Italia tantum, comprehensis, privative quoad omnes etiam superiores religiosorum, ipsisque superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum spectare etiam volumus, mandantes propterea venerabilibus fratribus nostris patriarchis, archiepiscopis et episcopis, singulis videlicet in suis civitatibus et dioecibus, et quoad loca intra fines alicuius dioecesis non tamen de dioecesi existentia, ipsarum dioecesium, intra quarum fines eadem loca extiterint, quo vero ad ea quae extra fines alicuius dioecesis consistunt,

vicinioribus eorundem locorum Ordinariis, quatenus, ad instantiam cuiusvis fisci, vel etiam cuiusvis denunciatoris, causarum huiusmodi cognitiones suscipientes, praeviâ etiam avocatione a quibusvis aliis, in causis ipsis modo praemisso procedant omnibus iuris et facti remediis opportunis, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

§ 7. Inhibentes insuper tam decanis et capitulis ecclesiarum cathedralium, metropolitanarum et patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum et locorum regularium, societatum et institutorum ac etiam hospitalis praefatorum superioribus, conventibus et fratribus, quantumvis exemptis, ne, sub privationis beneficiorum et officiorum per eos respective obtentorum, ac inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisque activae et passivae, necnon excommunicationis latae sententiae eo ipso incurrendis poenis, legatos et prolegatos, ac Ordinarios locorum, ut praefertur procedentes, quoquomodo impedire, molestare, aut perturbare audeant, vel praesumant; ac etiam mandantes, ut, quoties ad id fuerint requisiti, religiosos ipsos, etiamsi superiores alicuius loci regularis actu fuerint, ipsis legatis, prolegatis et Ordinariis, vel aliis, quibus iidem legati, prolegati et Ordinarii mandaverint, consignent cum scripturis et actis, si quae facta fuisse reperiantur.

§ 8. Sicque, et non aliter, in praemissis per quoscumque iudices ordinarios, delegatos et commissarios, et etiam camerae praedictae clericos praesidentes, nec non causarum palatii apostolici et curiae eiusdem camerae generales auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae camerarium, et alios cardinales, etiam de latere legatos, necnon vicecamerarium, iudicari et definiri ac interpretari debere, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate,

Cognitionem huiusmodi causarum imponit poenas indiget.

Clavulae.

ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Obstantium derogatio.

§ 9. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciarum, regnorum, civitatum, terrarum, oppidorum, locorum, ecclesiarum, monasteriorum, militiarum, hospitalium, etiam S. Ioannis, praefatorum, et aliorum religiosorum ac piorum locorum (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem provinciis, regnis, civitatibus, terris, oppidis, locis, ecclesiis, monasteriis, hospitalibus et militiis, etiam S. Ioannis, ut praefertur, et aliis religiosis et piis locis, universitatibus, capitulis, superioribus et personis in contrarium quomodolibet concessis, ac etiam pluries iteratis vicibus approbatis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permanens, ad effectum praesentium dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio in Urbe omnes in Italia existentes afficit.

§ 10. Volumus autem, quod praesentes in valvis ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis apostolorum de Urbe, necnon cancellariae apostolicae, et in acie Campi Florae publicentur et affigantur, quae, postquam sic affixae et publicatae fuerint, post duos menses a die publicationis huiusmodi computandos, quoscumque tam in Statu nostro, quam extra eum ubique

locorum, in Italia tamen, existentes, perinde arceant et afficiant, ac si unicuique nominatim et personaliter intimatae fuissent;

§ 11. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae iisdem praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Exemplorum fides.

§ 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam approbationis, confirmationis, innovationis, extensionis, ampliationis, impositionis, voluntatum, derogationis, mandatorum et decreti nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Decretum poenale.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, idibus novembris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 13 novembris 1627, pontif. anno v.

Anno a Nativitate Domini nostri Iesu Christi MDCXXVIII, indictione XI, die vero XXVIII mensis ianuarii, pontificatus Sanctissimi D. N. D. Urbani divina providentia Papae VIII, anno eius v, retrospectae litterae apostolicae affixae et publicatae fuerunt ad valvas basilicarum S. Ioannis Lateranensis, et Principis apostolorum de Urbe, cancellariae apostolicae, et in acie Campi Florae, dimissis ibidem praesentibus litteris per aliquod temporis spatium appensis, et deinde amotis, ut moris est, per nos Augustinum de Bolis Romanum et Brandimartem Latinum apostolicos cursores.

MARTIUS SPADA, magister.

CCLXXI.

Confirmatio decreti Congregationis sacrorum rituum super praecedentiâ confratrum Ordinis Ioannis Dei, ac fratrum Ordinum Mendicantium; et quarumcumque controversiarum super praemissis pendens extinctio.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Commissi nobis, per abundantiam divinae gratiae, pastoralis officii debitum postulat, ut sacrarum religionum et congregationum, in Ecclesia Dei ad illius laudem et gloriam, pauperumque solamen, atque subsidium, pie sancteque institutarum, illarumque personarum paternam curam gerentes, in his praecipue mentis nostrae aciem assidue intendamus, per quae illarum paci et quieti, felicitateque statui consulitur, ut personae ipsae, sublatis controversiarum materiis, in pacis amoenitate vota sua Domino reddant.

Facti series et sanctae Congregationis decretum.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Seraphinus Levisellus, procurator generalis Congregationis confratrum Ioannis Dei, nobis nuper exponi fecit, confratribus praedictis multis in locis a fratribus Ordinum Mendicantium nonnullae controversiae de et super praecedentiâ moverentur, ac, provide habito per ipsum eorumdem confratrum nomine ad venerabiles fratres nostros S. Romanae Ecclesiae cardinales sacris ritibus praepositos recursum, iidem cardinales, referente dilecto filio nostro Tiberio tituli sanctae Priscae presbytero cardinali Muto nuncupato, censuerint in eorumdem confratrum favorem

1 Praecedentias inter Ordines Mendicantium et Confraternitates Laicorum in processionibus declaravit Gregor. XIII in Const. CLII, *Exposcit*, tom. VIII, pag. 429. Et de religione Ioannis Dei vide plura in Pauli V Const. CLXXIII, *Romanus*, (in h. n. ed. CLXXVI, tom. XII, pag. 3), et huius Urbani VIII Const. LIX, *Sacrosanctum* (in h. n. ed. LXVII, sup. pag. 169).

Bull. Rom. Vol. XIII.

78

litteras in formâ Brevis felicitis recordationis Gregorii Papae XIII praedecessoris nostri, sub die xv iulii MDLXXXIII super fratrum Mendicantium Ordinum huiusmodi praecedentiâ editas, servari debere, a tempore tamen quo dicti confratres declarati fuerunt religiosi, prout in decreto desuper emanato plenius dicitur contineri:

Quod confirmatur.

§ 2. Nos, praemissis, quantum cum Domino possumus, obviam ire, pacique et quieti dictorum confratrum, semotis controversiarum incommodis, consulere, ipsosque confratres specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Seraphini congregationis huiusmodi nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praedictum apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Super huiusmodi controversiis perpetuum silentium imponitur.

§ 3. Necnon omnes et quascumque controversiarum huiusmodi causas et molestias super praemissis et illarum occasione hactenus quomodolibet motas et pendentes, cum omnibus suis annexis et dependentibus, ad nos harum serie avocantes, illas penitus extinguimus, ac tam confratribus quam fratribus Mendicantibus praedictis, et quibusvis aliis interesse habentibus seu praetendentibus, perpetuum super praemissis silentium imponimus.

Cum inhibitione, etc.

§ 4. Districtius inhibentes quibusvis iudicibus et personis quavis auctoritate fun-

gentibus, ne fratres Mendicantes huiusmodi, seu alios pro eis, super praemissis ulterius audire, seu aliàs desuper se ingerere quoquomodo audeant seu praesument, ac volentes, et eadem auctoritate decernentes et declarantes, quod confratres praedicti, praecedentiam, iuxta dictarum litterarum ipsius Gregorii praecessoris decretique in eorum favorem emanati huiusmodi formam et continentiam, habeant, illaque perpetuo fruantur et gaudeant, irritumque et inane quidquid secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentatum forsitan est vel imposterum contigerit attentari.

Exequutores huius Constitutionis designantur.

§ 5. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis, aliisque locorum Ordinariis, in quorum dioecesibus congregationis huiusmodi hospitalia erecta reperiuntur, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte fratrum praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ confratres praedictos praesentibus litteris, illarumque commodo et effectu adversus quoscumque perturbatores pacifice frui et gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Confratres huiusmodi designantur.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Mendicantium Ordinibus, illorumque

superioribus, et quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda esset, illorumque tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis fides additur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi novembris MDCXXVII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 26 novembris 1627, pontif. anno v.

CCLXXII.

Liparensem Ecclesiam a iure metropolitico Messanensis eximit, et Sedi Apostolicae immediate subiicit.

Urbanus Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, cuius principatum super omnes extulit Altissimus, cathedra-
lium ecclesiarum praesules interdum a

Exordium.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

metropolitica, cui suppositi sunt, subiectione segregandos, et Sedis Apostolicae patrocinio ac iuri titulari immediate subdit, quos erga dictam Sedem obsequia multipliciter commendant, et amplioribus meritis iuvare agnoscit, ac eorum contemplatione sui favoris praerogativam in successores, et illis subditos derivare libenter permittit, ut sub tranquillâ ipsius protectione vivere gaudeant, et aliorum animi servitiorum illi fideliter praestitorum gratiam gestiant promereri.

Refert electum imperatoris episcopum Liparensem.

§ 1. Cum itaque nos hodie ecclesiae Liparensi, tunc per obitum bonae memoriae Alberti episcopi Liparensis, extra Romanam curiam defuncti, pastoris solatio destitutae, de personâ dilecti filii Iosephi electi Liparensis, ac familiaris et continui commensalis nostri, nobis et venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus ob suorum exigentiam meritorum acceptâ, de fratrum eorumdem consilio, apostolicâ auctoritate providerimus, ipsumque illi in episcopum praefecerimus, et pastorem curam, regimen et administrationem ipsius ecclesiae Liparensis sibi in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo, prout in nostris desuper expeditis litteris plenius continetur: nos, eundem Iosephum electum, eiusque gratorum familiaritatis et devotionis nobis et Apostolicae Sedi haecenus impensorum obsequiorum et meritorum intuitu, et illius in dictâ ecclesiâ Liparensi successores praesules seu administratores pro tempore existentes, ac ecclesiam ipsam et civitatem Liparensem aliquâ potiori praerogativâ prosequi volentes; ipsumque Iosephum electum a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie ab-

solventes, et absolutum fore censentes; motu proprio, non ad ipsius Iosephi electi, seu alterius pro eo desuper oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ nostrâ, merâque deliberatione, ac de apostolicae potestatis plenitudine, habitâ prius super his cum eisdem fratribus deliberatione maturâ, de simili fratrum eorumdem consilio, ipsum Iosephum electum, eiusque in dictâ ecclesiâ Liparensi successores praesules seu administratores pro tempore existentes, ac ecclesiam ipsam Liparensem, et dilectos filios illius capitulum, canonicos, clericos, beneficiatos, et quosvis alios ministros, officiales et personas, ac episcopalis et capitularis Liparensis mensarum bona, res, iura quaecumque, cuiuscumque qualitatis et quantitatis existant, ac civitatem Liparensem praedictam, omniaque et singula oppida, loca, castra, terras, villasque, episcopo Liparensi pro tempore existenti in spiritualibus subiecta, si quae sint, eorumque ac singulorum ipsorum territoria, terminos, districtus, communitates, universitates, cives, incolas, habitatores, ecclesiarum rectores, vicarios, cappellanos, beneficiatos et alios inibi beneficia ecclesiastica quomodolibet nuncupata et qualificata obtinentes, necnon collegia, seminaria, hospitalia, confraternitates, consortia, prioratus, ac ecclesias, monasteria etiam monialium et domos regulares cuiuscumque Ordinis, aliaque tam secularia quam regularia et pia loca quaecumque, ab omni et quacumque nunc et pro tempore existentium Messanensis et quorumvis aliorum archiepiscoporum, patriarcharum et primatum, eorumque iudicium, officialium, ministrorum, ac ipsorum ecclesiarum capitulorum, canonicorum et dignitates in eis obtinentium iurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, potestate et universo iure metropolitico, ac solutione decimarum, si quae eis debitae sint, de cetero faciendâ (ita ut

Eumque, ac successores a iure metropolitico Messanensis archiepiscopatus eximit.

archiepiscopus Messanensis, et alii praefati, in illos et illa aliquem visitationis, iurisdictionis ac superioritatis, vel iuris metropolitici actum exercere, aut aliquam sententiam, censuram et poenam promulgare, aut recognitionem superioritatis, vel decimarum huiusmodi praestationem ab eisdem petere aut pretendere nullatenus possint), apostolicam auctoritatem praedictam, tenore praesentium, perpetuo penitus et omnino eximimus, et totaliter liberamus, illaque omnia et singula nobis et Sedi Apostolicae praedictae immediate etiam perpetuo, dictam auctoritatem, subiicimus et supponimus, ac sub beatorum Petri et Pauli apostolorum curam et protectionem recipimus. Decernentes Iosephum electum, et successores, necnon ecclesiam et civitatem Liparensis, ac omnia territoria et personas, aliaque praemissa, ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus ab archiepiscoporum, patriarcharum, primatum ac iudicum, officialium et ministrorum, aliorumque praedictorum iurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, potestate, iure metropolitico et decimarum solutione huiusmodi libera et exempta, ac nobis et Sedi praedictae immediate subiecta, ac sub cura et protectione huiusmodi recepta esse et fore, et quaecumque visitationem, iurisdictionem aut superioritatem aliquam quomodolibet denotantia, et quaecumque promulgationes, quas per archiepiscopum Messanensem et alios praedictos, vel eorum aliquem (quibus omnimodam haec deinceps faciendi, ac decimas huiusmodi exigendi aut petendi, undecumque et quomodocumque illis attributam, motu pari abrogamus auctoritatem), ac si qua contra tenorem praesentium fieri contigerit, nulla, invalida, nulliusque roboris et momenti fore et esse, ac pro nullis et infectis haberi debere;

1 Illic et sine p. praec. ed. Main. h. quae (R. T.).

§ 2. Eisdemque praesentes semper et perpetuo validas et efficaces existere, neque ex eo quod archiepiscopi, patriarchae, primates, ac ministri, iudices et officiales praedicti, aliique in praemissis ius forsitan habentes, aut habere praetendentes, vocati et auditi, et causae, propter quas praemissa a nobis emanarint, coram eisdem archiepiscopis, patriarchis, primatibus, seu aliis dictae Sedis delegatis, iustificatae et verificatae non fuerint, aut quavis alia de causa, de subreptionis, vel obreptionis-vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari unquam posse; sicque, et non alias, per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quacumque auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, sublatam eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiti debere, irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac nostram de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac eorundem archiepiscoporum, patriarcharum, primatum, ecclesiarum (iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis ac archiepiscopis, patriarchis, primatibus et officialibus huiusmodi, aliisque personis, in contrarium forsitan quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi alias pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem im-

Clausulae.

Obstantia tolluntur.

Ac Sedi Apostolicae immediate subiectae.

portantes, mentio seu quacvis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et formam in illis traditam observatam, inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, consilio et potestatis plenitudine paribus, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae poenales.

§ 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, exemptionis, liberationis, subiectionis, suppositionis, receptionis, abrogationis, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem secus hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVII, III kalendas decembris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 29 novembris 1627, pontif. anno v.

CCLXXIII.

Nuntius Hispaniarum commissarius deputatur ad exigendam summam mille quingentorum scutorum, seu eius residuum, pro fabrica ecclesiae S. Ioannis Lateranensis ratione ampliationis facultatum cruciatae impositam.

Venerabili fratri Ioanni Baptistae patriarchae Antiocheno, nostro et Apostolicae Sedis in regnis Hispaniarum nuncio,
Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Recenset prerogatum a se cruciatae indul-

§ 1. Cum nos alias facultates sanctae cruciatae in regnis Hispaniarum, in lo-

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

cis tunc expressis per Romanos Pontifices praedecessores nostros concessas, et saepius prorogatas, sub certis modo et forma tunc similiter expressis, aliqua ex parte ad quinquennium tunc proximum amplaverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die XIV iunii MDCXXIV expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur; et quoniam Rodericus Gomez de Silva dux Pastranae, tunc charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici apud nos et Apostolicam Sedem orator, eiusdem Philippi regis nomine pollicitus fuerit, quod thesaurarii pecuniarum ex facultatibus huiusmodi proveniendarum summam mille quingentorum scutorum nobis, aut cui per nos ordinatum fuisset, in subventionem fabricae S. Ioannis Lateranensis de Urbe, quotannis, durante tempore concessionis facultatum praedictarum, persolverent:

§ 2. Nos, cupientes fabricam huiusmodi omni ope promovere, ac de tuis fide, integritate et diligentia plurimum in Domino confisi, te et pro tempore existentem nostrum et Apostolicae Sedis in dictis regnis nuntium, ad summam mille quingentorum scutorum huiusmodi, seu dictae summae residuum, debitis temporibus a praedictis thesaurariis, seu aliis personis pecunias praedictas solvere debentibus, per te, vel alium, seu alios loco tui, periculo tamen tuo, deputatos, petendum, exigendum, levandum et recuperandum, ac de exactis, levatis et recuperatis quietandum et absolvendum, nostrum et praedictae fabricae procuratorem et commissarium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, facimus, constituimus et deputamus.

§ 3. Volentes, quod omnes et singulas pecuniarum summas, per te pro tempore sic exactas, ac prout illas in dies exigi-

1 Erronee edit. Main. legit *deputatis* (R. T.).

tunc sub lege, ut mo. scilicet quotannis pro fabrica basilicae Lateranensis persolverentur.

Ex regest. in Secret. Brev.

Qui huiusmodi pecuniam Romanam mittat.

contigerit, Romam traicias, ac praefectis per nos deputandis, vel quibus iidem praefecti seu eorum maior pars ordinaverit, realiter et cum effectu persolvas, ac persolvi facias.

§ 4. Nos enim, quidquid per te in praemissis actum, gestum, dictum et procuratum fuerit, gratum, ratum et firmum habebimus, teque de omni et toto eo, quod praefectis aut aliis pro tempore eorum mandato persolveris, aut persolvi feceris, ex nunc prout ex tunc auctoritate et tenore praedictis liberamus, quietum et absolvimus.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac ipsius fabricae (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, etiam certam formam in confectione quietantiarum requirentibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv decembris mdcxxvii, pontificatus nostri, anno v.

Dat. die 24 decembris 1627, pontif. anno v.

CCLXXIV.

Extensio indulti recitandi officium et celebrandi missam de beata Maria Magdalena de Pazzis in omnibus ecclesiis tam in diocesi Florentina quam in universa ditione temporali magni ducis Hetruriae.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Alias, pro parte dilecti filii nobilis adolescentis Ferdinandi, Hetruriae sibi subiectae magni ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium mulierum Mariae Magdalенаe archiducissae Austriae et Christiernae a Lotharingia Hetruriae similiter sibi subiectae magnarum ducissarum viduarum, necnon priorissae et monialium

monasterii sanctae Mariae Angelorum nuncupati in burgo sancti Fridiani civitatis Florentinae, nobis exposito, quod bonae memoriae ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentina monialis multis et eximiiis virtutum et gratiarum ac miraculorum donis a Domino illustrata fuerat, et propterea pro parte dictorum exponentium nobis humiliter supplicato, ut, donec canonizationis honor dictae ancillae Dei Mariae Magdalенаe ob eius excellentia merita ab Apostolica Sede decernatur, eadem ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque officium et missa de ea recitari et celebrari posset: nos, re prius per venerabiles fratres nostros sanctae Romanae Ecclesiae cardinales sacris ritibus praepositos, quibus eam examinandam mandaveramus, mature discussa, de eorumdem cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus tunc inclinati, ut ipsa ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, officiumque et missa de ea sub certis modo et forma tunc expressis recitari et celebrari respective posset et valeretur, apostolica auctoritate concessimus et indulsumus.

§ 2. Subinde vero, supplicationibus dilectorum filiorum generalis, aliorumque superiorum et fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo nobis humiliter porrectis pariter inclinati, de eorumdem cardinalium consilio, dictam beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis monialem, dum vixit, fuisse declaravimus, quodque in omnibus monasteriis, locis et ecclesiis dicti Ordinis in ipsius beatae Mariae Magdalенаe obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis ab omnibus utriusque sexus eiusdem Ordinis religiosiis officium et missa, et a confluentibus ad ecclesias dicti Ordinis, in alma Urbe nostra et in civitate Florentina existentes, missa dumtaxat de eadem beata

1 Vide sup. pag. 456 (n. r.).

CCLXXV.

Prohibitio transeundi ab Ordine fratrum Reformatorum beatae Mariae de Mercede Redemptionis captivorum ad fratres Calceatos eiusdem Ordinis, absque Romani Pontificis expressa licentia.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Iniuncti nobis apostolici muneris ratio postulat, ut religiosorum votis, qui, spreto huius seculi vanitatibus, divini nupinis obsequiis sub suavi religionis iugo sese manciparunt, paternam curam gerentes, ea statuamus et decernamus, per quae prospero, felicitique eorum statui et directioni opportune consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii vicarius et prior generalis fratrum Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum Reformatorum nuncupatorum nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli ex fratribus huiusmodi, aliquando nullis, aliquando vero levibus ex causis, nulla tamen super hoc ab Apostolica Sede obtenta licentia, ad fratres Ordinis Calceatos nuncupatos se transferre procuraverint, et in dies procurent, non sine regularis observantiae detrimento, ac fratrum tam Calceatorum quam Reformatorum praedictorum inquietudine:

§ 2. Nos, pro nostri pastoralis officii debito, praemissis, quantum nobis ex alto conceditur, obviam ire, prosperoque fratrum eorumdem statui et quieti consulere volentes, supplicationibus vicarii et procuratoris generalium huiusmodi nobis

1 De fratribus B. Mariae de Mercede et toto eorum statu vide in Const. xlii Gregorii IX, *Devotionis*, tom. III, pag. 485. Et privilegia eidem Ordini concessa novissime confirmavit iste Pontifex in Const. *Ex clementi* quam postea dabimus sub die 9 oct. 1628. Et demum *Discalceatos* a Calceatis separaverit Const. ccxxix, *In Sede* (in h. n. ed. ccl, sup. pag. 565).

Maria Magdalena, tamquam de communi Virginis non Martyris, iuxta ipsius Ordinis breviarium a Sede Apostolica approbatum, ac rubricas breviarii et missalis romani, in futurum recitari pariter et celebrari posset, similiter concessimus et indulsumus, prout in diversis nostris in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§ 3. Nunc autem, Ferdinandi magni ducis ac priorissae et monialium praedictorum supplicationibus nobis denuo humiliter porrectis inclinati, de eorumdem cardinalium consilio, quod in omnibus et quibuscumque ecclesiis, tam in diocesi Florentina quam in universa ditione temporali praefati Ferdinandi magni ducis existentibus, in ipsius beatae Mariae Magdalенаe obitus seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis, et officium et missa de eadem beata Maria Magdalena, tamquam de communi Virginis non Martyris, ut praefertur, recitari et celebrari libere similiter et licite possit et valeat, dicta auctoritate, tenore praesentium, concedimus pariter et indulgemus.

§ 4. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis litteris voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae alicuius in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus litteris originalibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xviii ianuarii mdcxxviii, pontificatus nostri, anno v.

Dat. die 18 ianuarii 1628, pontif. anno v.

1 Vide supra pag. 538 (n. r.).

Ratumque habet, quodquid ab eo gestum fuerit.

Obstantibus derogat.

Nunc extendit praedictas Constitutiones prout in rubrica.

Contrariis derogat.

Transumptis credi mandat.

Referri se vult necesse est Mariam Magdalenam beatorum albo admitti fasce.

Exordium

Exordium

Prohibitio transeundi ab Ordine